

Aukcja dzieł sztuki z kolekcji Fundacji SIGNUM

Warszawa 29 maja 2012

Urzeczywistnienie idei szczodrości i otwarcia na drugiego człowieka poprzez wsparcie nie tylko materialne, lecz także poprzez sztukę to główny cel naszej Fundacji od chwili jej powstania.

Hanna i Jarosław Przyborowscy

Aukcja dzieł sztuki
z kolekcji Fundacji Signum

Patron honorowy aukcji

 citi handlowy

Aukcja dzieł sztuki z kolekcji Fundacji Signum

Dom Aukcyjny Desa Unicum • Warszawa
29 maja 2012 (wtorek) • godz. 19

Wystawa obiektów aukcyjnych
8 maja – 29 maja 2012 r.
poniedziałek – piątek w godzinach od 11 do 19
sobota w godzinach od 11 do 16

W siedzibie Domu Aukcyjnego Desa Unicum,
Warszawa, ul. Marszałkowska 34–50

**FUNDACJA SIGNUM
– NA PRZECIĘCIU SZTUKI, ZAANGAŻOWANIA
SPOŁECZNEGO I POMOCOWEGO**

Fundacja Signum zajmuje się działalnością pomocową na rzecz dzieci i młodzieży oraz międzynarodową promocją sztuki nowoczesnej i najnowszej – ze szczególnym uwzględnieniem sztuki polskiej. Stara się łączyć te działania w projektach edukacji przez sztukę oraz sztuki zaangażowanej społecznie. Fundacja działa na terenie Polski z siedzibą w Fabryce Zeylanda w Poznaniu oraz w Palazzo Donà w Wenecji, gdzie od 2009 roku znajduje się stała przestrzeń ekspozycyjna Fundacji Signum.

SIEDZIBA FUNDACJI w Poznaniu

Fundacja Signum Fabryka Zeylanda
ul. Wszystkich Świętych 4a
Poznań
office@signumfoundation.eu

FILIA FUNDACJI w Wenecji

Signum Foundation Palazzo Donà
Campo San Polo 2177
Venezia

SŁOWO FUNDATORÓW

Fundacja Signum powstała w 2002 roku, by nadać naszej spontanicznej działalności charytatywnej i kulturalnej stałą formę. Fundacja jest narzędziem, które pozwala nam rozszerzać zakres i skuteczność tak ukierunkowanej aktywności społecznej.

W statucie Fundacji zobowiązaliśmy się do „wspierania i promocji różnych dziedzin twórczości artystycznej” i do niesienia pomocy osobom jej potrzebującym – „ze szczególnym uwzględnieniem dzieci, młodzieży, osób chorych, starszych i niepełnosprawnych, a także rodzin osób niepełnosprawnych”. W myśl tych zobowiązań nieustannie uczymy się rozpoznawać ludzkie potrzeby i doskonalimy formy wspierania twórczej aktywności.

Stale zachęcamy też innych do prowadzenia podobnej działalności. Do naszej pracy włączamy rodzinę, przyjaciół, znajomych. Pozwala na to ewoluująca, elastyczna i nie zbiurokratyzowana, lecz ograniczona do niezbędnego minimum struktura organizacyjna Fundacji.

Fundacja stara się proponować i rozwijać najbardziej wartościowe formy zaangażowania społecznego, pomocowego oraz inicjuje i realizuje interdyscyplinarne projekty artystyczne.

Granica między działalnością społeczną a kulturalną często zaciera się, co uważamy za korzystne i inspirujące. „Spotkania Sztuki i Działań Społecznych” oraz „Warsztaty Radości Życia”, jakie organizowaliśmy w latach 2007–2009, były lekcją empatii i szkołą wolontariatu, a także polem eksperymentów w rozwijaniu kreatywności i umiejętności komunikacyjnych naszych podopiecznych i ich opiekunów. Innym przykładem długofalowego i angażującego społecznie projektu artystycznego jest „Projekcja Poznańska” – owoc współpracy Krzysztofa Wodiczki z poznańskim Pogotowiem Społecznym.

W ramach pomocy charytatywnej Fundacja oferuje wsparcie finansowe, doradcze i organizacyjne. Naturalną konsekwencją systematycznie udzielanej pomocy stało się wyłonienie grupy podopiecznych, których Fundacja obejmuje stałą opieką. Cieszy nas, kiedy specjalistyczna terapia, rehabilitacja i zabiegi medyczne przynoszą poprawę zdrowia i funkcjonowania społecznego naszych podopiecznych. Mamy też świadomość, że sukcesem bywa utrzymanie stanu psychofizycznego i zapobieganie regresowi w przypadku przewlekłych chorób i złożonych niepełnosprawności. Duże znaczenie ma dla nas również wspieranie rodzin i opiekunów chorych dzieci.

Działalność Fundacji na rzecz promocji sztuki nowoczesnej i współczesnej realizowana w latach ubiegłych poprzez organizację i wspieranie powstania wielu wystaw oraz towarzyszących im katalogów przerodziła się w ostatnim okresie w prowadzenie interdyscyplinarnej autorskiej działalności Fundacji. W 2009 roku międzynarodową wystawą „Obudźcie się, aby śnić” zainaugurowaliśmy działalność zagranicznej filii Fundacji – w Palazzo Donà przy Campo San Polo w Wenecji. Signum Foundation Palazzo Donà to stała przestrzeń wystawiennicza bezpłatnie udostępniania zwiedzającym. Liczymy, że dzięki wyjątkowemu położeniu stanie się ona miejscem dialogu odmiennych kultur, religii i stylów życia oraz międzynarodowych spotkań w imię sztuki.

Urzeczywistnienie idei szczodrości i otwarcia na drugiego człowieka poprzez wsparcie nie tylko materialne, lecz także poprzez sztukę to główny cel naszej Fundacji od chwili jej powstania.

Hanna i Jarosław Przyborowscy

ul. Marszałkowska 34-50
00-554 Warszawa
tel. 22 584 95 25, fax. 22 584 95 26
biuro@desa.pl, www.desa.pl

Juliusz Windorbski
Prezes Zarządu
tel. 22 584 95 25
j.windorbski@desa.pl

Jan Koszutski
Członek Zarządu
Dyrektor Domu Aukcyjnego
tel. 22 584 95 24
j.koszutski@desa.pl

Adam Chelstowski
Dyrektor Sieci Galerii
22 584 95 33
a.chelstowski@desa.pl

Michał Olszewski
Dyrektor Sieci Sprzedaży
22 584 95 40
m.olszewski@desa.pl

Iza Rusiniak
Dyrektor Działu Sztuki
Współczesnej
22 621 96 56
i.rusiniak@desa.pl

Dział Księgowości

Małgorzata Kulma
Główna Księgową
tel. 22 584 95 20
m.kulma@desa.pl

Marlena Ulejczyk
tel. 22 584 95 22
m.ulejczyk@desa.pl

Płatności i rozliczenia

Urszula Przepiórka
tel. 22 584 95 23
u.przepiorka@desa.pl

Dział Prawny

Krzysztof Owczarek
tel. 22 584 95 29
k.owczarek@desa.pl

Prenumerata i zlecenia licytacji

Karolina Łopusińska
tel. 22 584 95 34
fax. 22 584 95 26
k.lopusinska@desa.pl

Marketing i Promocja

Maria Bąk
tel. 22 584 95 25
m.bak@desa.pl

Public Relations

FineArt Communication
Magdalena Żuk
tel. 22 465 23 74
mzuk@fineart-com.pl
Maria Peliwo
tel. 22 465 23 74
mpeliwo@fineart-com.pl

Galeria Marszałkowska

ul. Marszałkowska 34/50
00-554 Warszawa
marszalkowska@desa.pl

Karolina Łopusińska
Kierownik Galerii
22 584 95 34
k.lopusinska@desa.pl

Aleksandra Łukaszewska
22 584 95 35
a.lukaszewska@desa.pl

Kornelia Sasanka-Lichočka
22 584 95 36
k.sasanka-lichocka@desa.pl

Natalia Markowska
22 584 95 41
n.markowska@desa.pl

Galeria Bizuterii

ul. Nowy Świat 48
00-363 Warszawa
tel. 22 826 44 66
bizuteria@desa.pl

Grażyna Kobyłecka
Kierownik Galerii
bizuteria@desa.pl

Beata Paluch
b.paluch@desa.pl

Daria Bojdys
d.bojdys@desa.pl

Jerzy Lewiński
Ekspert gemmolog
j.lewinski@desa.pl

Salon Wystawowy Marchand

Pl. Konstytucji 2
00-552 Warszawa
tel. 22 621 66 69
marchand@desa.pl

Małgorzata Lemanek
Kierownik Galerii
m.lemanek@desa.pl

Agata Szkup
a.szakup@desa.pl

Dział Przyjęć

Pl. Konstytucji 2
00-552 Warszawa
wyceny@desa.pl

Joanna Tarnawska
Kierownik Działu Przyjęć
22 584 95 31
j.tarnawska@desa.pl

Maria Pierzchała
22 584 95 30
m.pierzchala@desa.pl

Marcin Koniak
Fotograf
22 621 96 56
m.koniak@desa.pl

Magdalena Kuś
22 584 95 30
m.kus@desa.pl

1

Leopold Gottlieb

(1879 Drohobycz – 1934 Paryż)

KRÓLIKI I KURCZĄTKO – SZKICE

akwarela, kredka/papier, 29,5 x 25,7 cm (w świetle passe-partout)
sygnowany p. d.: 'l. gottlieb'

BIOGRAM ARTYSTY:

Wybitny malarz polski, zarazem jeden z najciekawszych przedstawicieli tzw. „Ecole de Paris”. Uczeń J. Malczewskiego i T. Axentowicza w krakowskiej ASP, kontynuował studia w Monachium u Ażbego.

W 1904 r. pracował i wystawiał w Paryżu, z przerwami – w 1910 r. prowadził w Jerozolimie katedrę malarstwa, a w l. 1914–1918 służył w I Brygadzie Legionów, utrzymując stały kontakt z krajem. W latach 90-tych jego twórczość przypominały wystawy w warszawskim Muzeum Narodowym – kolekcje Ewy i Wojciecha Fibaków, Bolesława i Liny Nawrockich, a także „Kisling i przyjaciele” oraz „Paryż i artyści polscy 1900–1918”. Był młodszym bratem malarza Mauricego Gottlieba, urodzonym już po jego śmierci.

Cena wywoławcza: 4 000 zł

Estymacja: 6 000 – 8 000 zł

2

Leopold Gottlieb

(1879 Drohobycz – 1934 Paryż)

SIEDZĄCY CHŁOPIEC

olej/tektura, 60,3 x 46 cm (w świetle oprawy)
sygnowany p. d.: 'l. gottlieb'

ODWROCIE:

opisany na odwrociu – 'l. gottlieb | No 264 | 6184'

LITERATURA:

Wybitni artyści żydowscy z kolekcji Davida Malka i Fundacji Sigmund, Łódź 2004, 66 – 67 i s. 152, kat. 37

Cena wywoławcza: 18 000 zł

Estymacja: 25 000 – 35 000 zł

3

Umberto Vittorini

(1890 Barga – 1979 Mediolan)

KOBIETA Z PROFILU

kredka/papier, 32 x 21,5 cm
sygnowany u dołu: 'U Vittorini'

ODWROCIE:

dedykacja autorska

BIOGRAM ARTYSTY:

Od wczesnej młodości związany z Pizą, gdzie studiował sztuki dekoracyjne w Technicznym Instytucie Przemysłowym, prawdopodobnie pod kierunkiem malarza Nicola Toricciniego, a następnie doskonalił swoje umiejętności w Szkole Sztuk Pięknych w Luccie,

w pracowni Edoardo Gordigiani, oraz pointylisty Fausto Ciompi delle Notti. W pierwszym dziesięcioleciach XX w. jego malarstwo oscylowało wokół nurtu postcezannowskiego, co mogło być wynikiem nieudokumentowanego pobytu artysty w Paryżu. W 1930 r. Vittorini obejmuje katedrę malarstwa w Akademia di Belle Arti di Brera w Mediolanie – stanowisko to piastuje nieprzerwanie do emerytury, utrzymując jednak swoje związki z Pizą, gdzie często powraca na długie i pracowite wakacje. Owocem tych pobytów są liczne, przepełnione światłem widoki miasta i okolic. Vittorini brał udział w licznych wystawach krajowych i międzynarodowych, m.in. Biennale w Wenecji, Quadriennale w Rzymie i Permanente w Mediolanie. Miał również wiele wystaw indywidualnych.

Cena wywoławcza: 1 000 zł

Estymacja: 2 000 – 3 000 zł

4

Jankiel Adler

(1895 Tuszyn k. Łodzi – 1949 Aldbourne k. Londynu)

AUTOPORTRET, 1930 R.

tusz/papier, 22,5 x 15,5 cm

opisany i datowany u dołu: "Jankiel Adler Dat. 28/5 30 dem Kunstler Selbstportrait"

BIOGRAM ARTYSTY:

Artystyczną naukę rozpoczął w Polsce, kontynuował ją w Jugosławii – w warsztacie grawerskim. Około 1918 roku zakończył studia w Barmen koło Düsseldorfu u Gustawa Wiethüchtera. Po powrocie

do Polski, w okresie 1918–20 współpracował z grupą żydowskich malarzy i poetów Jung Idisz w Łodzi. Od 1924 roku mieszkał poza krajem – w Paryżu, Düsseldorfie, Berlinie, w latach 1929–30 na Majorce i w Hiszpanii, w latach 30-tych ponownie w Paryżu, później w Londynie. Wystawiał w Warszawie, Łodzi, Wrocławiu, Londynie, Nowym Yorku i Edynburgu. Początkowo tworzył obrazy o tematach zaczerpniętych z folkloru żydowskiego, później na jego twórczość miały wpływ dokonania Paula Klee, którego poznał w 1933 r. oraz P. Picassa. Malował martwe natury, portrety i kompozycje figuralne, był również krytykiem sztuki.

Cena wywoławcza: 3 000 zł

Estymacja: 5 000 – 8 000 zł

Olga Boznańska

(1865 Kraków – 1940 Paryż)

„BIAŁE RÓŻE”

olej/tektura, 54,5 x 47 cm
sygnowany p. d.: 'Olga Boznańska'

WYSTAWIANY:

wystawa w Muzeum Narodowym w Krakowie z 1960 r.

BIOGRAM ARTYSTKI:

Jedna z najwybitniejszych polskich artystek przełomu XIX i XX w. Początkowo lekcji rysunku udzielała artystce matka, Eugenia Mondan; w latach 1883–86 artystka kształciła się pod kierunkiem Kazimierza Pochwalskiego i Józefa Siedleckiego. Uczęszczała też na Wyższe Kursy dla Kobiet im. A. Baranieckiego w Krakowie, gdzie lekcji udzielali jej Hipolit Lipiński i Antoni Piotrowski. W latach 1886–1889 odbyła studia w monachijskiej Akademii Sztuk Pięknych u Karla Kricheldorfa i Wilhelma Dürra. W Monachium otworzyła własną pracownię, pozostając pod opieką Józefa Brandta i Alfreda Wierusza-Kowalskiego. W 1895 r., w zastępstwie Teodora Hummla, objęła kierownictwo prowadzonej przez niego Szkoły

Malarskiej. W 1898 roku osiadła na stałe w Paryżu. Była członkiem Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”, Société Nationale des Beaux-Arts i Polskiego Towarzystwa Literacko-Artystycznego w Paryżu, a także International Society of Sculptors, Engravers and Painters w Londynie. Od 1886 roku, gdy zadebiutowała w krakowskim Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych, prezentowała swoje prace na wystawach w kraju, Europie i Stanach Zjednoczonych, m.in. w Berlinie (1892, 1893, 1913 r.), Monachium (1893 r.), Pradze, Londynie i Paryżu (1896 r.), Carnegie Institute w Pittsburghu (1901, 1906, 1907, 1920–28), Wiedniu (1902, 1908 r.), Amsterdamie (1912 r.) i Wenecji (1910, 1914, 1938 r.). Została wielokrotnie uhonorowana nagrodami, m.in. złotym medalem na międzynarodowej wystawie w Monachium (1905 r.), Francuską Legią Honorową (1912 r.), Grand Prix na Wystawie Expo w Paryżu (1939 r.) i orderem Polonia Restituta (1938 r.). Była przede wszystkim portrecistką; stworzone przez nią wizerunki zarówno osób znanych jak i zwykłych modeli wpisują się w nurt ekspresyjnego portretu modernistycznego. W swych obrazach artystka skupiała się na twarzy modela oddając stan jego psychiki i nastrój chwili. Malowała także martwe natury i kwiaty oraz wnętrza, zwłaszcza własnych pracowni.

Cena wywoławcza: 55 000 zł

Estymacja: 70 000 – 100 000 zł

6

Leo Kahn

(1894 Bruchsal, Niemcy – 1983 Safed, Izrael)

NA TARASIE

akwarela/papier, 49,5 x 64
sygnowany l. d.: 'L. Kahn'

Cena wywoławcza: 2 500 zł

Estymacja: 4 000 – 6 000 zł

7

Leo Kahn

(1894 Bruchsal, Niemcy – 1983 Safed, Izrael)

MARTWA NATURA Z PALETĄ

olej/plótno, 65 x 92 cm
sygnowany l. d.: 'L Kahn'

BIOGRAM ARTYSTY:

Leo Kahn był niemiecko-żydowskim artystą. Studia rozpoczął w Akademii Sztuk Pięknych w Karlsruhe między 1919/20 pod kierunkiem Alberta Hueinsena, następnie pojechał do Berlina, gdzie poznał i zaprzyjaźnił się z Maxem Liebermannem. W poszukiwaniu

inspiracji artystycznej podróżował po Holandii i Francji. W 1928 roku osiadł na południu Francji, gdzie zaprzyjaźnił się André Derainem. Ostatecznie przeniósł się do Paryża, gdzie utrzymywał pracownię do 1934 roku, kiedy to wyemigrował do Palestyny. Obrazy Kahna wystawiane były w Karlsruhe, Monachium, Ulm, Zurychu i Paryżu. W 1950 roku uczestniczył w weneckim Biennale. Za swoje prace otrzymał wiele prestiżowych nagród i wyróżnień. Jego twórczość to przede wszystkim pejzaże, martwa natura i portrety, w których głęboko odczuwalny jest wpływ Paula Cézanne'a.

Cena wywoławcza: 5 000 zł

Estymacja: 7 000 – 12 000 zł

8

Alfred Aberdam

(1894 Lwów – 1963 Paryż)

GRUPA POSTACI

olej/plótno, 35,2 x 27,3 cm
sygnowany p. d.: 'Aberdam'

ODWROCIE:

naklejka wystawowa: 'PETIT PALAIS – GENÉVE' Retrospective Alfred Aberdam 11 mars-5 avril 1970'

WYSTAWIANY:

wystawa monograficzna, Genewa 1970 r.

BIOGRAM ARTYSTY:

W latach 1913–14 studiował w akademii w Monachium. Od 1917 r.

przebywał w Moskwie, gdzie poznał sztukę rosyjskiej awangardy. Naukę kontynuował w latach 1921–23 w ASP w Krakowie u T. Axentowicza. Uczył się także w pracowni A. Archipenki w Berlinie w latach 1922–1923. W 1923 r. wyjechał do Paryża, gdzie związał się z kręgiem Ecole de Paris. Wystawiał m.in. w Warszawie, Paryżu, Londynie, Tel Avivie. Razem z Z. Menkesem, J. Weingarterem, L. Weissbergiem stworzył „Grupę Czterech”. Malował krajobrazy, sceny figuralne i martwe natury oraz sceny muzykowania i wnętrza teatralne. Wystawiał m.in. na Salonach Jesiennych w Paryżu, w Galerie Zak i Bernheim-Jeune, także na wystawach sztuki polskiej w Paryżu, Lwowie, Krakowie i Warszawie. Był członkiem Grupy Plastyków Niezależnych. Jego obrazy można oglądać m.in. w Muzeum Narodowym w Warszawie, Muzeum Izraela w Jerozolimie oraz w Muzeum w Tel-Awivie.

Cena wywoławcza: 4 000 zł

Estymacja: 6 000 – 10 000 zł

9

Alfred Aberdam

(1894 Lwów – 1963 Paryż)

„KOMPOZYCJA NO 36”, OKOŁO 1958 R.

olej/plótno, 80 x 40 cm
sygnowany p. d.: 'Aberdam'

ODWROCIE:
opisany na odwrociu

Cena wywoławcza: 5 000 zł

Estymacja: 6 000 – 10 000 zł

10

Tadeusz Józef Makowski

(1882 Oświęcim – 1932 Paryż)

PEJZAŻ Z MAŁEGO MIASTECZKA Z DZIEWCZYNKĄ

akwarela/papier, 32 x 45 cm
sygnowany l. d.: 'T. Makowski'

BIOGRAM ARTYSTY:

Tadeusz Makowski jest jednym z najwybitniejszych artystów polskich 1 połowy XX w. Był malarzem, grafikim i rysownikiem. W latach 1903- 08 uczył się w Akademii krakowskiej u J. Unierzyskiego, J. Mehoffera i J. Stanisławskiego; jednocześnie studiował filologię na Uniwersytecie Jagiellońskim. W roku 1908, przez Monachium, wyjechał do Paryża, gdzie zamieszkał na stałe. Stamtąd wyjeżdżał na letnie sezony do Bretanii, Owernii oraz na południe Francji.

Cena wywoławcza: 20 000 zł

Odbył też podróż artystyczną do Holandii i Belgii (1921). W Paryżu przyjaźnił się z wieloma znakomitymi malarzami, pisarzami oraz marszandami. Utrzymywał żywe kontakty z artystami polskimi przebywającymi we Francji i był prezesem paryskiego „Towarzystwa Artystów Polskich”. Swoje prace wystawiał w kraju – w Krakowie i Warszawie (od 1907 r.) i Lwowie (1910 r.) oraz za granicą: w Paryżu, Barcelonie, Wiedniu, Budapeszcie i Amsterdamie. Malował kompozycje figuralne, pejzaże, martwe natury i portrety, zwłaszcza dzieci. Eksperymentując z malarstwem kubistycznym wypracował swój indywidualny styl. Formą, kolorem i światłem, a także pewną deformacją budował pełne liryzmu, choć czasami nie pozbawione pewnej ironii czy drwiny kompozycje malarskie.

Estymacja: 25 000 – 35 000 zł

11

Tadeusz Józef Makowski

(1882 Oświęcim – 1932 Paryż)

„OWOCE”

olej/plótno, 27 x 41 cm
sygnowany l. d.: 'T. Makowski'

ODWROCIE:

opisany odręcznie – 'Tade Makowski Fruits Paris'

Makowski traktował malowanie martwych natur nie tylko jako sa-

modzielny temat plastyczny, ale jako ćwiczenie wyostrażające oko i zmysł kompozycyjny, usprawniające umiejętności techniczne malarza. Jak pisał w Pamiętnikach: „... Często wracam do mych martwych natur, które mi pozwalają swobodnie myśleć i wyszukiwać kształty, ich plastyczny wygląd i możliwość przedstawienia na płótnie. Trudno wykreślić tak kształt figury, by zadawałnią stronę plastyczną”.

Prezentowana praca nosi cechy dojrzałego okresu twórczości artysty, powstała zapewne w późnych latach dwudziestych.

Cena wywoławcza: 60 000 zł

Estymacja: 80 000 – 120 000 zł

12

Oscar Kokoschka

(1886 Pöchlarn (Dolna Austria) – 1980 Montreux (Szwajcaria))

MASKI

sucha igła/papier, 26 x 20,1 cm

sygnowany p. d.: 'O. Kokoschka' oraz l. d.: 'XIX/LXX'

BIOGRAM ARTYSTY:

Austriacki malarz, grafik i poeta. Uczył się w państwowej szkole - „Staatsrealschule” w Währing. W tym czasie powstawały jego pierwsze rysunki i akwarele. W latach 1905 – 1909 uczęszczał do Kunstgewerbeschule w Wiedniu, gdzie uczył się u artystów panującego wówczas Jugendstilu. Jego mistrzem początkowo był Gustav Klimt, jednak pod wpływem dzieł Vincenta van Gogha i znajomości z architektem, prekursorem modernizmu Adolfem Loosem, artysta odrzucił Wiedeńską Secesję kierując swoją twórczość w stronę rozwijającego się ekspresjonizmu. Zajmował się przede wszystkim malarstwem portretowym. W 1910 r. wyjechał do Berli-

na, gdzie odbyła się jego pierwsza indywidualna wystawa w Galerie Paul Cassirer oraz w Essen w Museum Folkwang. W tym samym roku dołączył do Der Sturm – międzynarodowej grupy skupiającej artystów awangardowych. W 1915 r. walczył na froncie, gdzie został ciężko ranny. W 1919 r. objął posadę profesora na Akademii Sztuk Pięknych w Dreźnie. W 1923 r. porzucił pracę i odbył wiele podróży po Europie, Afryce Północnej i wschodnich terenach Morza Śródziemnego. W 1937 r. w Pradze, do której został zmuszony uciekać w związku z wydarzeniami w Austrii i Niemczech, powstał „Oskar Kokoschka Bund”, którego celem było przeciwstawienie się sztuce propagowanej przez nazistów. Po wojnie przebywał w Wielkiej Brytanii, gdzie w 1962r. w Tate Gallery odbyła się jego wystawa retrospektywna. Odbył również krótką podróż do Stanów Zjednoczonych, by w końcu, w 1953 r. osiedlić się na stałe nad Jeziorem Genewskim.

Cena wywoławcza: 2 000 zł

Estymacja: 3 000 – 5 000 zł

13

Joan Miró

(1893 Barcelona – 1983 Palma de Mallorca)

KOMPOZYCJA

litografia barwna/papier, 77,5 x 37,5 cm
sygnowany p. d. ołówkiem: 'Miró' oraz na kamieniu u dołu: 'Miró'

BIOGRAM ARTYSTY:

Kataoński malarz, rzeźbiarz i ceramik. Jego dzieła interpretuje się jako przynależące do surrealizmu, jako wyraz powrotu do dzieciństwa i jako „piaskownice dla podświadomości”. Początkowo pod

wpływem dzieł V. von Gogha i fowistów malował portrety i pejzaże. W 1919 r. był w Paryżu, gdzie malował kubistyczne martwe natury i pejzaże. Od 1924 r. związany z ruchem dadaistycznym, a następnie z surrealizmem. Na jego twórczość wywarły wpływ obrazy P. Klee. Indywidualny styl artysty stojący na pograniczu surrealizmu i romantycznej abstrakcji, przepełniony jest atmosferą poetyckiej metamorfozy i fantazji. Operował znakami symbolicznymi, odznaczającymi się czystym, nasyconym kolorowym. Oprócz malowania obrazów zajmował się też malarstwem ściennym, ceramiką, grafiką i rzeźbą.

Cena wywoławcza: 4 000 zł

Estymacja: 6 000 – 10 000 zł

Roman Kramsztyk

(1885 Warszawa – 1942 Warszawa)

PORTRET KOBIETY

olej/tektura, 46 x 38 cm
sygnowany p. g.: 'Kramsztyk'

Prezentowany obraz jest portretem kobiety, którą Kramsztyk malował kilkakrotnie na przełomie lat dwudziestych i trzydziestych. Powstała wówczas seria przedstawień nagiej, czarnowłosej modelki, siedzącej na brzegu łóżka. Manierycznie skrócone ciało modelki, skłębiona pościel łóżka, nieokreślone neutralne tło sceny, są ewidentnym dialogiem artysty ze sztuką dawnych mistrzów. Inne prace z tego cyklu można znaleźć m.in. w kolekcji Ewy i Wojciecha Fibaków oraz w zbiorach Muzeum Anny i Jarosława Iwaszkiewiczów w Stawisku. To jedna z najciekawszych serii stworzonych przez Kramsztyka.

BIOGRAM ARTYSTY:

Naukę malarstwa rozpoczął w Warszawie, gdzie uczył się rysunku i malarstwa u Z. Stankiewicz, A. E. Hersteina i M. Kotarbińskiego. Naukę kontynuował w krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem J. Mehoffera (1903/1904) oraz w Akademii Sztuk Pięknych w Monachium. Po 1918 roku uzupełnił artystyczne studia w pracowni Hersteina w Berlinie. Lata 1910–1914 spędził w Paryżu, gdzie wstąpił do Towarzystwa Artystów Polskich i reaktywowane-

go w 1915 roku Polskiego Towarzystwa Artystyczno-Literackiego. W 1917 roku przyłączył się do I wystawy Ekspresjonistów Polskich zorganizowanej w krakowskim Towarzystwie Przyjaciół Sztuk Pięknych, będącej manifestacją pierwszej fali polskiej awangardy. W 1918 roku został członkiem Nowej Grupy, którą utworzył m.in. z Tadeuszem Pruszkowskim i Eugeniuszem Zakim. Brał udział w pokazach sztuki polskiej w Barcelonie, Paryżu, Sztokholmie, Brukseli, Pittsburghu i Moskwie. Uczestniczył ponad to w Międzynarodowej Wystawie Sztuka i Technika w Paryżu w 1937 roku i Wystawie Światowej w Nowym Jorku w 1939 roku. W kraju eksponował swe prace w warszawskiej Zachęcie (w okresie 1909–1924), TPSP we Lwowie, Krakowie i Poznaniu oraz uczestniczył w Salonach paryskich. W 1922 roku osiadł na stałe w Paryżu. W tym samym roku został współzałożycielem Stowarzyszenia Artystów Polskich RYTM reprezentującego w sztuce polskiej lat 20. nurt klasycyzujący. Malował portrety, martwe natury i pejzaże. „Na ukształtowanie się postawy artystycznej Kramsztyka w istotny sposób oddziaływała estetyka Cézanne'a. W pejzażach i martwych naturach artysta przywiązywał zasadniczą wagę do struktury obrazu budowanej ze geometryzowanych form. Roślinne, architektoniczne i przedmiotowe kształty wydobywał miękkimi, krótkimi pociągnięciami pędzla i obwodził delikatnym konturem. Gamę barw ograniczał do zgaszonych błękitów, zieleni i czerwieni ożywianych akcentami bieli; w portretach stosował wyrazisty modelunek światłocieniowy” – Irena Kossowska

Cena wywoławcza: 75 000 zł

Estymacja: 90 000 – 120 000 zł

15

Alfred Aberdam

(1894 Lwów – 1963 Paryż)

„ANIOŁY”, 1959 R.

olej/plótno, 80 x 40 cm
sygnowany p. d.: 'Aberdam'

ODWROCIE:

opisany na odwrociu oraz naklejka wystawowa: 'PETIT PALAIS – GENÈVE'
Retrospective Alfred Aberdam 11 mars-5 avril 1970'

Cena wywoławcza: 6 000 zł

WYSTAWIANY:

wystawa monograficzna, Genewa 1970 r.

LITERATURA:

Wybitni artyści żydowscy z kolekcji Davida Malka i Fundacji Sigmund, Łódź 2004, s. 146, kat. 2

Estymacja: 8 000 – 15 000 zł

16

Alfred Aberdam

(1894 Lwów – 1963 Paryż)

JEŹDŹCY

olej/plótno, 65 x 81 cm
sygnowany p. d.: 'Aberdam'

LITERATURA:

Wybitni artyści żydowscy z kolekcji Davida Malka i Fundacji Sigmund, Łódź 2004, s. 146, kat. 3

BIOGRAM ARTYSTY:

W latach 1913–14 studiował w akademii w Monachium. Od 1917 r. przebywał w Moskwie, gdzie poznał sztukę rosyjskiej awangardy. Naukę kontynuował w latach 1921–23 w ASP w Krakowie

u T. Axentowicza. Uczył się także w pracowni A. Archipenki w Berlinie w latach 1922–1923. W 1923 r. wyjechał do Paryża, gdzie związał się z kręgiem Ecole de Paris. Wystawiał m.in. w Warszawie, Paryżu, Londynie, Tel Avivie. Razem z Z. Menkesem, J. Weingartem, L. Weissbergiem stworzył „Grupę Czterech”. Malował krajobrazy, sceny figuralne i martwe natury oraz sceny muzykowania i wnętrza teatralne. Wystawiał m.in. na Salonach Jesiennych w Paryżu, w Galerie Zak i Bernheim-Jeune, także na wystawach sztuki polskiej w Paryżu, Lwowie, Krakowie i Warszawie. Był członkiem Grupy Plastyków Niezależnych. Jego obrazy można oglądać m.in. w Muzeum Narodowym w Warszawie, Muzeum Izraela w Jerozolimie oraz w Muzeum w Tel-Awivie.

Cena wywoławcza: 8 000 zł

Estymacja: 12 000 – 18 000 zł

17

Autor niez rozpoznany

XX w.

PORTRET BRODATEGO ŻYDA, 1908 R.

olej/plótno, 32 x 21,5 cm

sygnowany i datowany p. d.: '(trudno czytelnie) 1908'

Cena wywoławcza: 2 000 zł

Estymacja: 3 000 – 4 000 zł

18

Abraham (Adolf) Behrman

(1876 Ryga – 1943 Białystok)

TALMUDYŚCI

olej/plótno, 53 x 65 cm
sygnowany p. d.: 'Behrman'

LITERATURA:

Wybitni artyści żydowscy z kolekcji Davida Malka i Fundacji Sigmund, Łódź 2004, 58–59 i s. 147, kat. 10

BIOGRAM ARTYSTY:

Adolf Behrman rozpoczął naukę w akademii monachijskiej, gdzie

studiował w latach 1900–04, a kontynuował ją w latach 1905–10 w Paryżu. Po studiach zamieszkał w Łodzi, skąd odbywał liczne podróże do Maroka, Algieru, Tunisu, Egiptu i Palestyny. Zwiedzał też Europę – był we Włoszech, Hiszpanii, Francji i Niemczech. Bardzo wiele wystawiał – już w 1912 r. prezentował swoje obrazy w warszawskiej Zachęcie, wystawiał też w Łodzi i za granicą: w Palestynie, Maroku, Nowym Jorku i Hamburgu. Należał do Łódzkiego ZZPAP. Zginął w getcie białostockim. Malował pejzaże z licznych podróży, sceny rodzajowe i uliczne, martwe natury i portrety.

Cena wywoławcza: 12 000 zł

Estymacja: 15 000 – 25 000 zł

19

Samuel Tepler

(1918 Hrubieszów – 1998 Tel Awiw)

DOMY

olej/plótno, 24 x 35 cm

sygnowany p. d.: 'Tepler' (w języku hebrajskim)

ODWROCIE:

opisany na odwrociu

Cena wywoławcza: 2 500 zł

BIOGRAM ARTYSTY:

Urodził się w Polsce w tradycyjnej rodzinie żydowskiej. Malarstwo studiował w Wilnie. Kontynuował studia w Mediolanie w słynnej Accademia di Brera. Wojnę spędził w głębi Rosji. W trakcie studiów odbywał podróże artystyczne po Europie. Najbardziej znaczącym dla jego dalszej twórczości okazał się pobyt w Paryżu. W 1949 r. miał indywidualną wystawę w Mediolanie, po zakończeniu której na stałe wyjechał do Izraela. Malował martwe natury, pejzaże i kwiaty.

Estymacja: 4 000 – 8 000 zł

20

Samuel Tepler

(1918 Hrubieszów – 1998 Tel Awiw)

BUKIET KWIATÓW W NIEBESKIM WAZONIE

olej/plótno, 58 x 50 cm

sygnowany p. d.: "Tepler" (w języku hebrajskim)

Cena wywoławcza: 2 500 zł

LITERATURA:

Samuel Tepler 1918–1998 z kolekcji Davida Malka, Muzeum Historii Miasta Łodzi, Łódź 2003, s. 126, kat. 15 (il.)

Estymacja: 4 000 – 8 000 zł

21

Samuel Tepler

(1918 Hrubieszów – 1998 Tel Awiw)

W PRACOWNI, 1981 R.

olej/plótno, 54 x 65 cm

sygnowany p. d.: 'Tepler' (w języku hebrajskim)

ODWROCIE:

opisany na odwrociu

WYSTAWIANY:

Galleria Il Prisma, Werona 1985

LITERATURA:

Samuel Tepler 1918–1998 z kolekcji Davida Malka, Muzeum Historii Miasta Łodzi, Łódź 2003, s. 64–65, i 130, kat. I 41 (il.)

Cena wywoławcza: 3 500 zł

Okolo 1967 roku kompozycja „Martwych natur” Teplera rozszerza się. Przedmioty porzucają swoje nieruchome trwanie. Ich układy stają się falujące, pojawiają się nieoczekiwanie, fragmentarycznie, nagle znikają. Pływają, lecz nie dryfują. Tło geometryzuje się, dotychczasowa ciemna czeluszka zostaje podzielona na płaszczyzny, jakby zmierzające do abstrakcji. Kolor pozostaje w tych obrazach mocny, z przewagą tonów silnych. W latach 70. maluje dalej sekwencje ciągle tych samych, zwykłych przedmiotów. W jego sztuce koszyk, wazon, butelki spełniają rolę nut lub liter alfabetu.

Estymacja: 5 000 – 9 000 zł

22

Samuel Tepler

(1918 Hrubieszów – 1998 Tel Awiw)

WNĘTRZE, OKOŁO 1984–85 R.

olej/plótno, 30 x 40 cm
sygnowany p. g.: 'Tepler' (w języku hebrajskim)

ODWROCIE:

opisany na odwrociu

Cena wywoławcza: 2 500 zł

WYSTAWIANY:

Space Gallery, Kraków 1998

LITERATURA:

- 1) Samuel Tepler 1918–1998 z kolekcji Davida Malka, Muzeum Historii Miasta Łodzi, Łódź 2003, s. 136, kat. 80 (il.)
- 2) katalog wystawy Samuel Tepler, Kraków 1998, poz. kat. 40 (repr.)

Estymacja: 4 000 – 8 000 zł

Kazimierz Pochwalski

(1855 Kraków – 1940 Kraków)

PORTRET HRABIEGO TARNOWSKIEGO, 1898 R.

olej/plótno, 117,5 x 94 cm
 sygnowany i datowany p. d.: 'K. Pochwalski | 1898'

ODWROCIE:

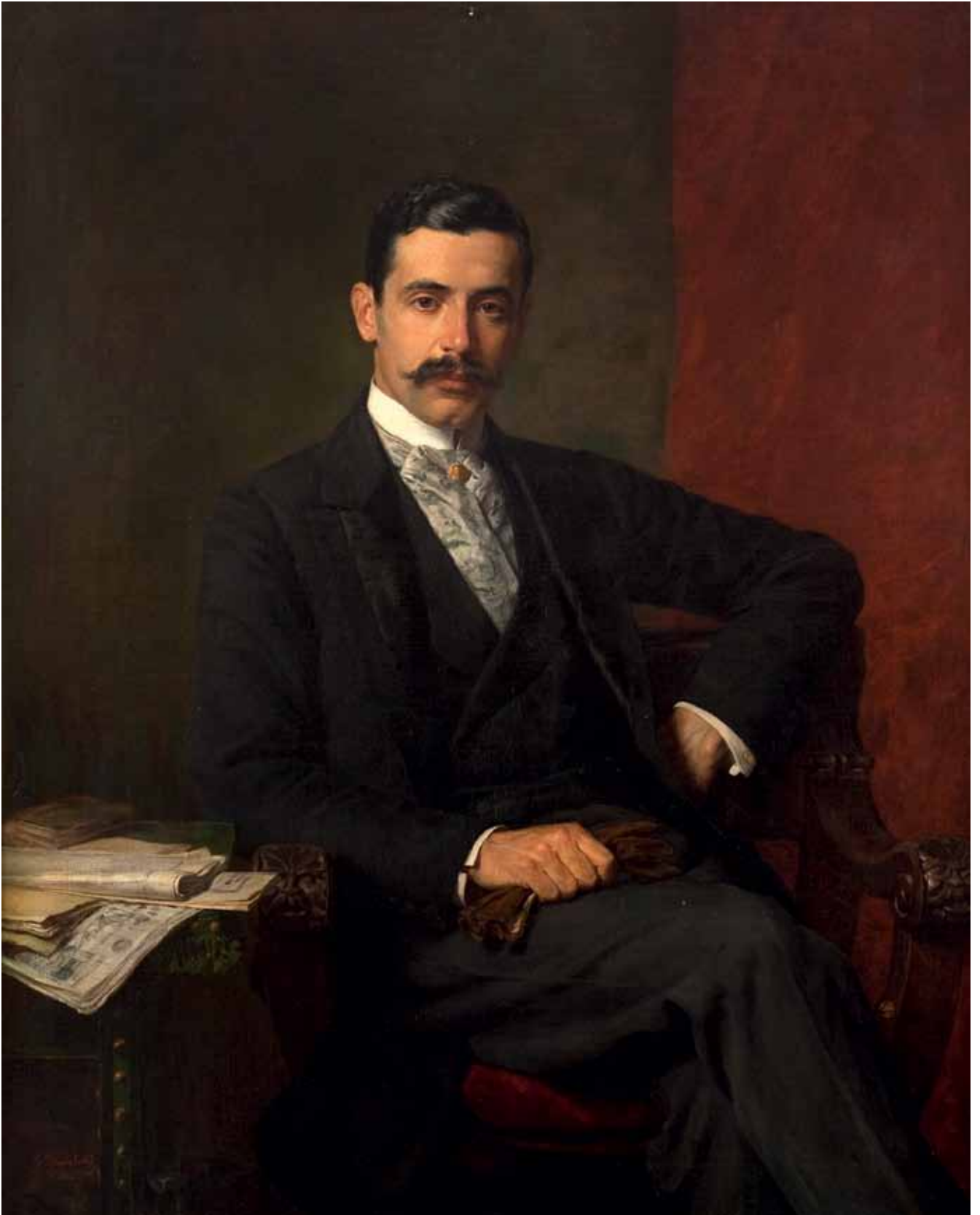
naklejka z galerii w Nowym Jorku

Cena wywoławcza: 25 000 zł

BIOGRAM ARTYSTY:

Pochodził z rodziny krakowskich malarzy. Studiował w ASP u J. Mehoffera oraz w Paryżu u M. Denis, a także w Rzymie i Wiedniu – od 1893 r. był profesorem tamtejszej Akademii. W 1929 r. był współzałożycielem Zrzeszenia Artystów Plastyków „Zwrotnik”. Malował portrety i kompozycje romantyczno-symboliczne. Oprócz malarstwa zajmował się także polichromią.

Estymacja: 30 000 – 40 000 zł

24

Marc Chagall

(1887 Łoźna koło Witebska – 1985 Saint-Paul de Vence)

BUKIET W RĘKU

litografia/papier, 34 x 26 cm

sygnowany ołówkiem p. d.: 'Marc Chagall' oraz l. d.: 'Epreuve d'artiste'

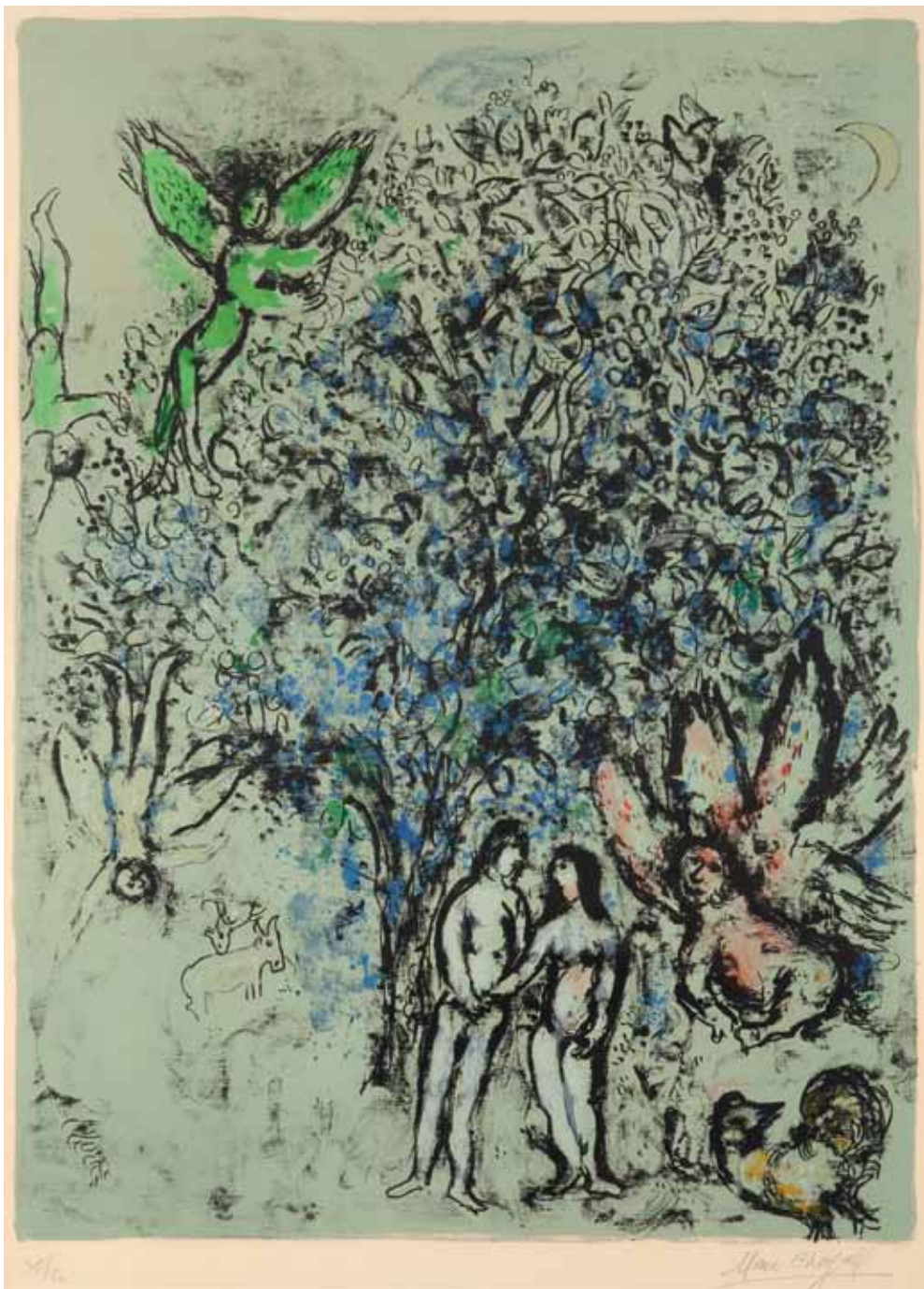
BIOGRAM ARTYSTY:

Malarz i grafik żydowskiego pochodzenia posiadający obywatelstwo rosyjskie i francuskie. Wybitny przedstawiciel École de Paris. Rysunku uczył się u witebskiego malarza Juda Pen. W 1907 r. rozpoczął studia w Akademii petersburskiej. W latach 1910–1914

przebywał na stypendium w Paryżu, gdzie zetknął się z kubizmem i zaprzyjaźnił z G. Apollinaiem i M. Jacobem. W 1915 r. ożenił się z Bellą, która była muzą wielu jego obrazów. W 1919 r. był kierownikiem artystycznym Państwowego Teatru Żydowskiego w Moskwie. Od 1947 r. mieszkał na stałe w Paryżu. Po naiwno-realistycznych obrazach w początkowej twórczości, uległ wpływom kubizmu, ekspresjonizmu i surrealizmu. W jego obrazach przeważa pogodna tematyka miłosna, pejzaże, sceny religijne. Charakterystycznymi dla niego środkami wyrazu są m.in. deformacja kształtów, zachwianie proporcji, przewaga żywych czerwieni, błękitów i zieleni.

Cena wywoławcza: 4 000

Estymacja: 5 000 - 8 000 zł

25

Marc Chagall

(1887 Łoźna koło Witebska – 1985 Saint-Paul de Vence)

ADAM I EWA

litografia barwna/papier, 76 x 55,5 cm
sygnowany ołówkiem p. d.: 'Marc Chagall' oraz l. d.: '35/50'

Cena wywoławcza: 7 000 zł

Estymacja: 10 000 – 20 000 zł

26

Autor nierozpoznany

Japonia, XIX/XX w.

GEJSZA

drzeworyt/papier, 34,2 x 24 cm

Cena wywoławcza: 800 zł

Estymacja: 1 200 – 2 000 zł

27

Autor nierozpoznany

Japonia, XIX/XX w.

SAMURAJ

drzeworyt/papier, 36,8 x 25,2 cm

Cena wywoławcza: 800 zł

Estymacja: 1 000 – 2 000 zł

28

Autor nierozpoznany

XX w.

PEJZAŻ MIEJSKI, 1967 R.

akwarela/papier, 29,5 x 43 cm

sygnowany i datowany l. d.: '(trudno czytelnie) 67'

Cena wywoławcza: 800 zł

Estymacja: 2 000 – 4 000 zł

29

Laszlo Neogrady

(1896–1962)

PEJZAŻ

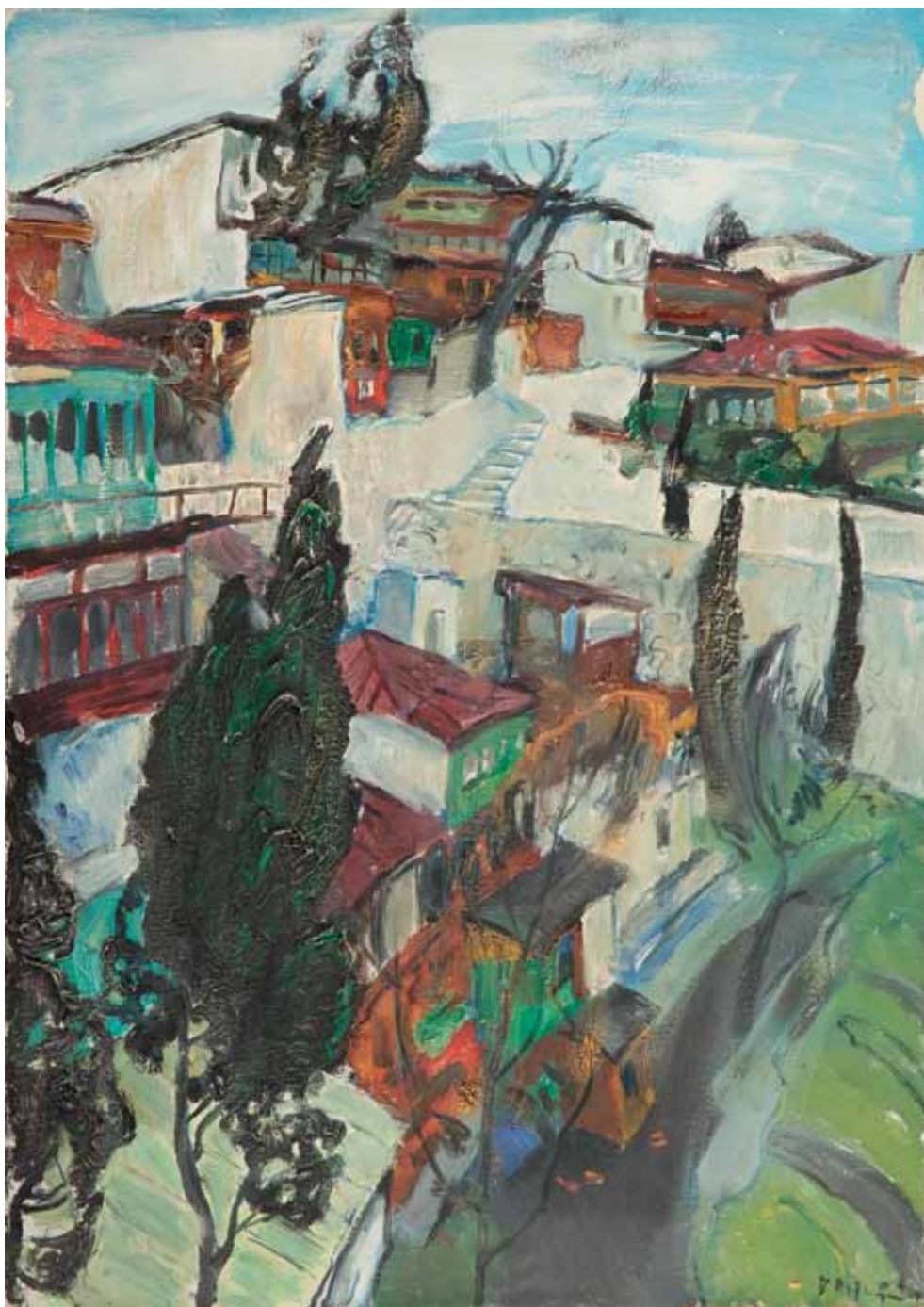
akwarela/karton, 60 x 50 cm
sygnowany l. d.: 'Neogrady Laszlo'

Cena wywoławcza: 1 000 zł

BIOGRAM ARTYSTY:

Laszlo Neogrady studiował malarstwo w Węgierskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni Edego Ballo. Od 1922 roku prezentował swoje prace w Galerii Sztuki Węgierskiej w Budapeszcie. Malował naturalistyczne pejzaże, widoki miejskie i portrety.

Estymacja: 2 000 – 4 000 zł

30

Władimir Abramowicz Rutstein

(ur. 1922 r.)

WIDOK MIEJSKI

olej/plótno, 70 x 49,5 cm
sygnowany cyrylicą p. d.: 'W. Rutstein'

Cena wywoławcza: 2 000 zł

ODWROCIE:
opisany na odwrociu

Estymacja: 3 000 – 5 000 zł

31

Władimir Abramowicz Rutstein

(ur. 1922 r.)

„NATASZA”

olej/plótno, 60 x 45 cm
sygnowany cyrylicą p. d.: 'W. Rutstein' (sygnatura powtórzona)

ODWROCIŁ:
opisany na odwrociu

Cena wywoławcza: 1 000 zł

BIOGRAM ARTYSTY:

Władimir A. Rutstein – malarz rosyjski. W latach 1946–1952 studiowała w akademii w Petersburgu na wydziale malarskim pod kierunkiem Rudolfa Frensa. Maluje pejzaże, sceny rodzajowe, widoki miejskie.

Estymacja: 2 000 – 4 000 zł

32

Władimir Abramowicz Rutstein

(ur. 1922 r.)

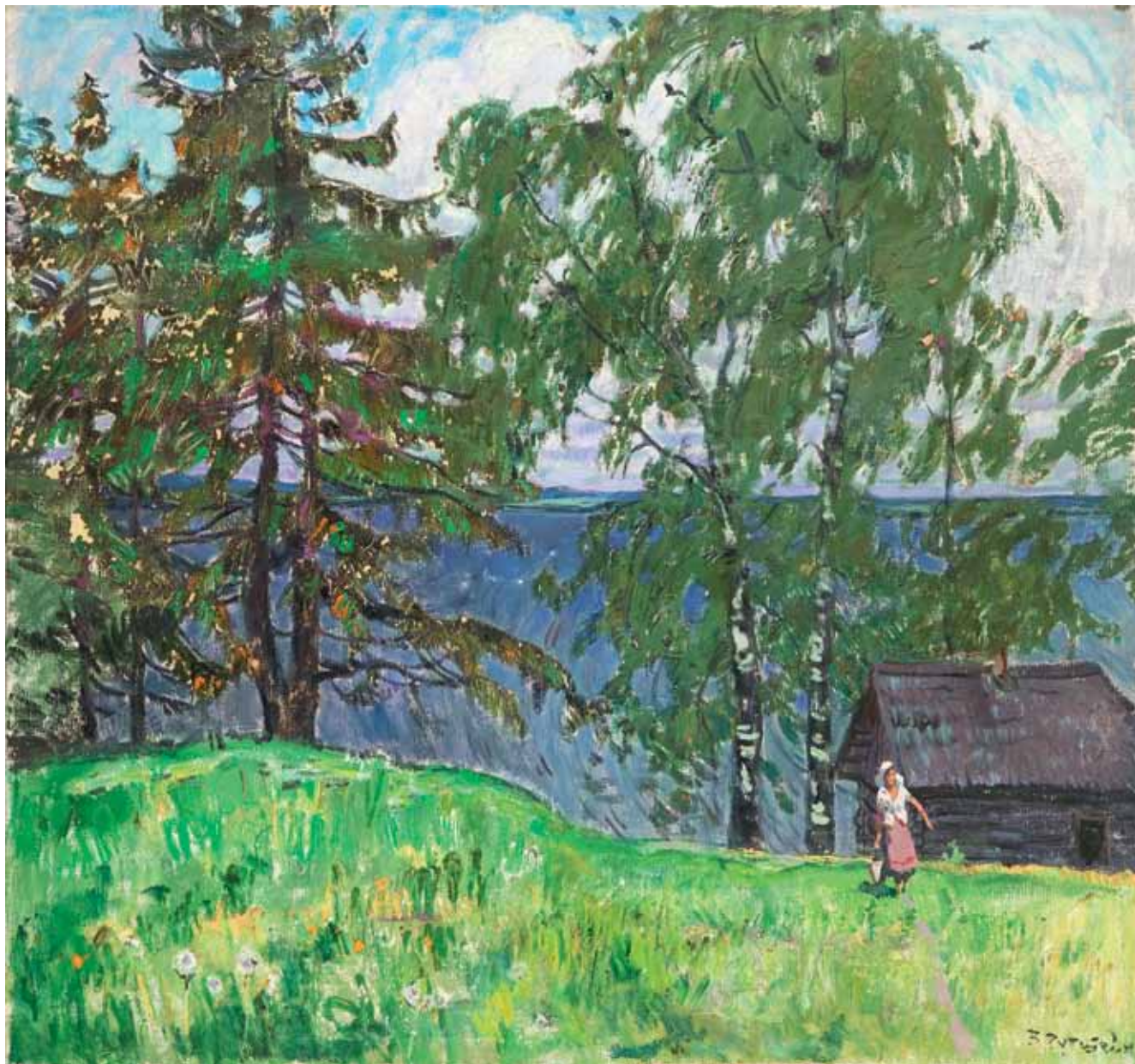
„WIEŚ”

olej/plótno, 70,6 x 61 cm
sygnowany cyrylicą p. d.: 'W. Rutstein'

ODWROCIE:
opisany na odwrociu

Cena wywoławcza: 2 000 zł

Estymacja: 3 000 – 5 000 zł

33

Władimir Abramowicz Rutstein

(ur. 1922 r.)

„NA BRZEGU”

olej/plótno, 80 x 85 cm
sygnowany cyrylicą p. d.: 'W. Rutstein'

ODWROCIE:
opisany na odwrociu

Cena wywoławcza: 1 000 zł

BIOGRAM ARTYSTY:

Władimir A. Rutstein – malarz rosyjski. W latach 1946–1952 studiowała w akademii w Petersburgu na wydziale malarskim pod kierunkiem Rudolfa Frentsa. Maluje pejzaże, sceny rodzajowe, widoki miejskie.

Estymacja: 2 000 – 4 000 zł

Karol Hiller

(1891 Łódź – 1939 Lasy Lućmierskie pod Łodzią)

KOMPOZYCJA ABSTRAKCYJNA

gwasz, tempera/papier, 50 x 34 cm
sygnowany p. d.: 'Hiller'

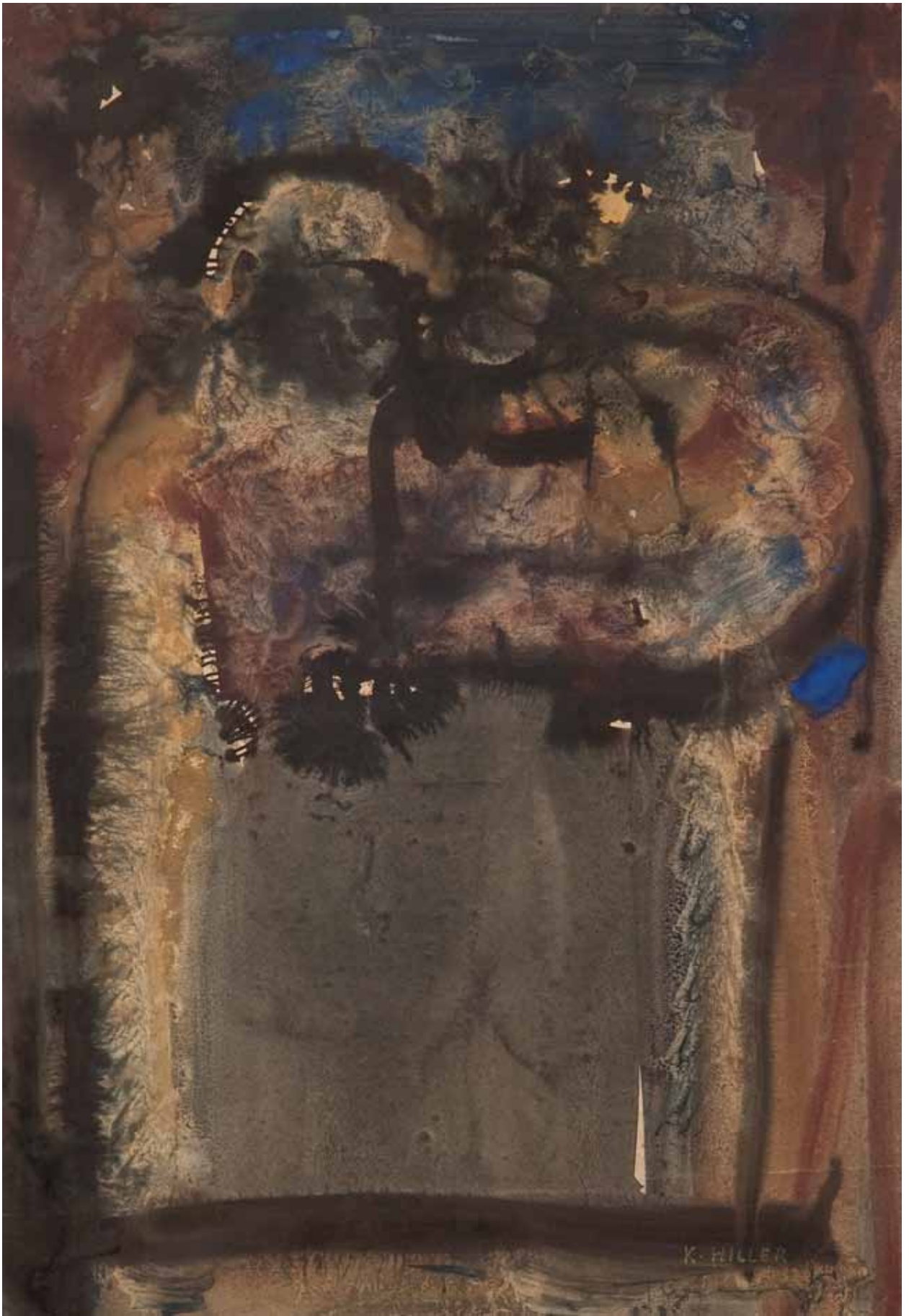
BIOGRAM ARTYSTY:

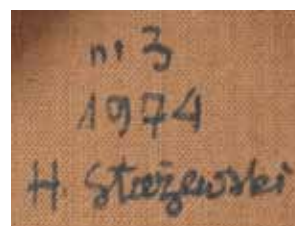
W latach 1903–1910 uczęszczał do Rękodzielniczo-Przemysłowej Szkoły w Łodzi. W okresie 1910–1912 studiował chemię w Wyższej Szkole Technicznej w Darmstadtzie. Naukę kontynuował w latach 1912–1916 na Wydziale Inżyniersko-Budowlanym Instytutu Politechnicznego w Warszawie. W 1916 został powołany do wojska i znalazł się w Kijowie, gdzie rozpoczął studia artystyczne w Akademii Sztuk Pięknych pod kierunkiem Michała Bojczuka, malarza bizantynisty. Badania nad dawnymi technikami malarskimi wykorzystał później, stosując w swoich pracach temperę ikonową. Lata Rewolucji Październikowej przeżył w Kijowie, angażując się politycznie. W 1921 powrócił na stałe do Łodzi, gdzie rozpoczął aktywną działalność artystyczną, pedagogiczną, publicystyczną i społeczną. Był współzałożycielem Zrzeszenia Artystów Plastyków (1931), członkiem ugrupowania Start i Związku Zawodowego Polskich Artystów Plastyków (od 1933). W 1928 Hiller wziął udział w Salonie Modernistów w Warszawie; w latach 1930-1937 uczestniczył w wystawach Instytutu Propagandy Sztuki w Łodzi i Warszawie. W 1932 prezentował swe prace z grupą Nowa Generacja we Lwowie i Łodzi, a w 1933 z Grupą Plastyków Nowoczesnych w Łodzi. Wykształcony w kijowskiej ASP zgłębił tajniki tradycyjnego malarstwa i sztuki ikon oraz zetknął się z rosyjską i ukraińską awangardą. Zafascynowany kubistycznym pięknem łódzkich fa-

bryk budował nowoczesny, ekspresyjny mit miasta pracy. Stworzył m.in. serię monumentalnych linorytów przedstawiających ludzi i architekturę miasta przemysłowego. W końcu lat dwudziestych zwrócił się ku sztuce abstrakcyjnej, malując pulsujące życiem obrazy o urozmaiconej fakturze, kolorycie, bogactwie form geometrycznych, biologicznych, czy też o kosmologicznym pochodzeniu. Następnie eksperymentował z nową techniką graficzną - heliografią. W latach 30. odszedł od konstruktivistycznego, płaskiego geometryzmu tworząc biomorficzne, abstrakcyjne kompozycje bliskie niekiedy poetyce nadrealizmu; wypełniały je płynne, uchwycone w ruchu formy organiczne („Kompozycja 205 A”, 1932, „Embrion”, 1933). Pod wpływem fascynacji filozofią Bergsona Hiller nasycił świat swych wyobrażeń „pierwiastkiem irracjonalnym” (Promień, 1933; „Deszcz”, 1934). W obrazach figuratywnych z końca lat 30. artysta nadawał kształtom lapidarność znaku („Robotnicy”, 1938). Niektóre z późnych obrazów zyskały symboliczno-metaforyczny wymiar. Hiller był również autorem malowideł ściennych i witraży; wykonywał ekslibrisy, linoryty, litografie, plakaty i fotomontaże. Zilustrował wiele książek, m.in. zakomponował okładkę książki Ary’ego Szternfelda „Initiation a la Cosmonautique”. Projektował scenografię do spektaklów teatralnych i okładki dla wydawnictwa „Renaissance” i L. Fiszera w Łodzi. Mimo krótkiego okresu działalności twórczej był niewątpliwie jednym z najbardziej utalentowanych i najciekawszych artystów dwudziestolecia międzywojennego. Twórca o niezwyklej wyobraźni, znakomicie opanowanym warsztacie i wizji plastycznej świadomej swego czasu. Otwarcie występował przeciw hitleryzmowi, za co został rozstrzelany w 1939.

Cena wywoławcza: 20 000 zł

Estymacja: 25 000 – 40 000 zł

Henryk Stażewski

(1894 Warszawa – 1988 Warszawa)

„RELIEF NR 3”, 1974 R.

olej/plyta pilśniowa, 40 x 40 cm

ODWROCIE:

opisany na odwrociu – 'nr 3 | 1974 | H. Stażewski'

POCHODZENIE:

aukcja domu aukcyjnego Agra-Art. z dnia 19 czerwca 2005 r.

W 1968 nasiliła się tendencja do poddawania dzieła sztuki obiektywnym prawom nauki. Podstawowym modulem w pracach z tego okresu stał się kolorowy kwadrat, który artysta multiplikował, różnicując nieznacznie jego barwę, by uzyskać zwielokrotnienie wymiarów i intensyfikację efektów chromatycznych. Kompozycje te miały przybliżyć metafizyczną ideę kwadratu. Malowane reliefy powstałe w latach 70. dynamizowało natomiast nieoczekiwane zakłócenie ich geometrycznej struktury i nagłe zanegowanie zasady regularnego rytmu kompozycyjnego (Relief 2, 1972). W okresie tym powróciła też formuła „białych obrazów” stymulująca rozważania nad relacjami pomiędzy sztuką, nauką i metafizyką, kontynuująca badanie opozycji porządek-chaos.

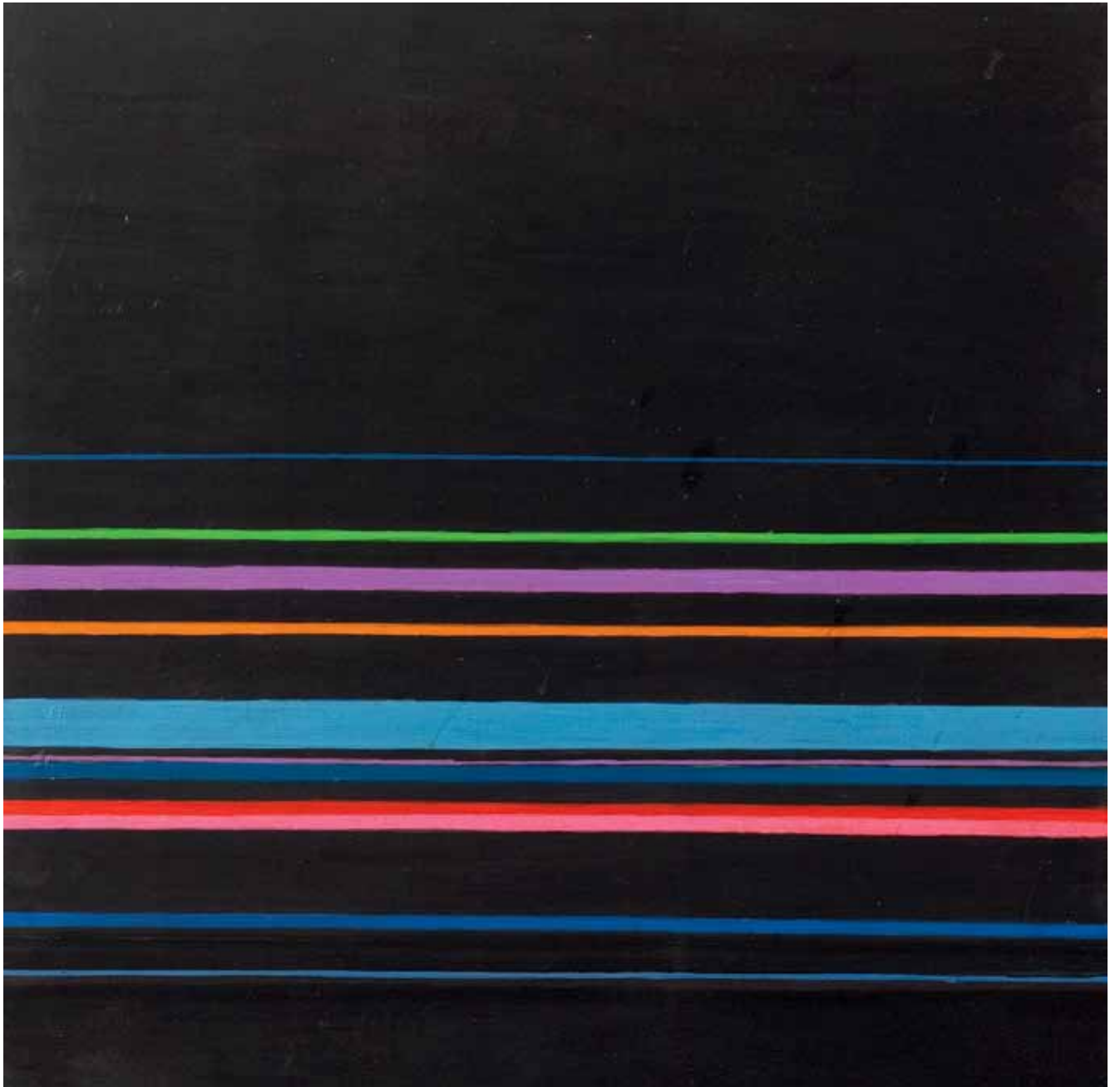
BIOGRAM ARTYSTY:

Studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie w latach 1913–1920. W początkach kariery malował martwe natury. Przejściowo wystawiał

z ugrupowaniem „Formiści” (1922). Wziął też udział w Wystawie Nowej Sztuki w Wilnie w 1923. O tego czasu tworzył pod wpływem konstruktywizmu. Obok kompozycji malarskich zajmował się grafiką książkową, projektował wnętrza, sprzęty, a także scenografie – były to w większości prace teoretyczne i studyjne. Polskie i międzynarodowe ugrupowania awangardy, z którymi wystawiał i współpracował jako publicysta, to kolejno: „Blok” (1924–1926), „Praesens” (1926–1930), „Cercle et Carré” (1929–1931), „Abstraction-Création” (1931–1939), „a. r.” (1932–1939). Należał też do Koła Artystów Grafików Reklamowych (1933–1939). W 1930 był współorganizatorem zbiórki dzieł artystów międzynarodowej awangardy przeznaczonych dla muzeum łódzkiego (obecnie w Muzeum Sztuki w Łodzi). Po II wojnie mieszkał i działał w Warszawie. W latach 40. i 50. podejmował próby dostosowania się do postulatów sztuki figuratywnej. Z tego okresu pochodzą rysunkowe i malarskie kompozycje o tematyce pracy, budowy, a także projekty monumentalne. Po 1956, uznawany powszechnie za patrona polskiej awangardy, uprawiał już wyłącznie abstrakcję o konstruktywistycznym rodowodzie. Tworzył cykle prac, będących studiami płaszczyzn, linii, kolorów w różnych układach względem siebie. Przy pozorach chłodnej perfekcji umiał nasycić je emocją bezpośredniego dotknięcia, śladu ręki. Obok malarstwa i form pochodnych, jak collages, reliefy, multiple, tworzył formy przestrzenne i grafikę (autoryzował serigraficzne repliki swoich prac). Był laureatem wielu nagród i odznaczeń krajowych i zagranicznych, w tym Nagrody Herdera, Wiedeń 1972.

Cena wywoławcza: 30 000 zł

Estymacja: 40 000 – 60 000 zł

Jerzy Nowosielski

(1923 Kraków – 2011 Kraków)

„AKT Z LUSTREM”

farby polimerowe/plótno, 120 x 100 cm

ODWROCIE:

opisany na odwrociu: 'JERZY NOWOSIELSKI „AKT Z LUSTREM” POLIMERY 120 x 100 cm'

Akt kobiecy odgrywał ogromną rolę w twórczości Jerzego Nowosielskiego. Zdaniem idących tropem sugestii samego artysty krytyków, „kultuwacją kobiecego ciała, mistyką jego nagości, sakralizacją samej kobiecości, Nowosielski wprowadza nas w duchowy wymiar. A wtedy widzimy już kobietę świętą, Eklezję i zbawczą Boginię...” (Andrzej Szczepaniak). Sam malarz pisał: „(...) pełna synteza spraw duchowych z rzeczywistością empiryczną dokonuje się właśnie w postaci kobiety (...). Jeżeli malarza interesuje problem cielesności, jakiś sposób łączenia spraw duchowych ze światem bytów fizycznych, to zupełnie naturalne jest, że zaczyna się interesować wyglądem kobiety.” W 1971 roku Nowosielski zaprojektował dla wrocławskiego Teatru Polskiego scenografię i kostiumy utrzymane w czerni do współczesnej adaptacji „Antygony” Helmuta Kajzara. Od tego czasu datuje się wypracowanie „czarnego” stylu w jego twórczości, dominującego do końca lat siedemdziesiątych. Oferowany portret kobiety jest doskonałym reprezentantem tej stylistyki. Tak jak w innych wizerunkach kobiet z tego okresu (m. in. w „Aktach w ciemni”), charakterystyczna wibrująca czerwień kreski odcina się od głębokiej czerni tła. Gama barwna jest zawężona wyłącznie do odcieni czerwieni i oranżu.

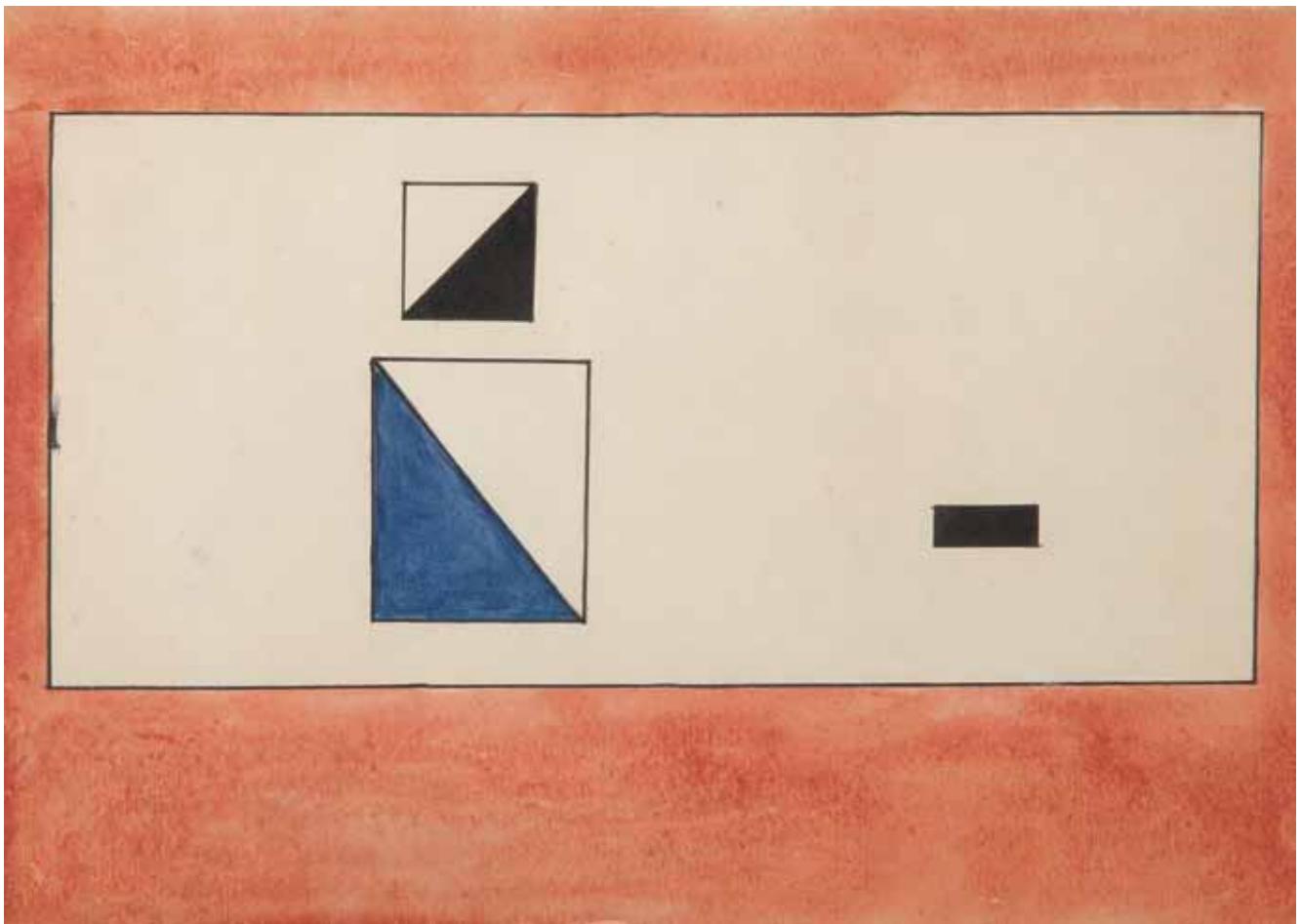
Cena wywoławcza: 120 000 zł

BIOGRAM ARTYSTY:

Nowosielski jest jednym z najbardziej znanych i rozpoznawalnych polskich artystów XX wieku. Prace artysty są od wielu lat poszukiwane przez kolekcjonerów, zdobią liczne kolekcje prywatne i muzealne. W 1947 r. ukończył Wydział Malarstwa ASP w Krakowie. W roku 1957 był członkiem-założycielem Stowarzyszenia Artystycznego Grupa Krakowska (II Grupa Krakowska). W latach 1957–1962 wykładał w Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi. W latach 1976–1993 profesor na macierzystej uczelni. Odznaczony Krzyżem Wielkim Orderu Odrodzenia Polski. Otrzymał też tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego. Brał udział w wielu wystawach w kraju i za granicą, swe prace pokazywał m.in. na Biennale w Wenecji (1956), Biennale w Sao Paulo (1959), czy w Museum of Modern Art w Nowym Jorku (1961). Jest jednym z najwybitniejszych twórców polichromii w obiektach sakralnych (np. w kościele w podwarszawskiej Wesołej). Twórczość Jerzego Nowosielskiego oscyluje na granicy między tradycją Wschodu a Zachodu, figurą a abstrakcją, malarstwem ikonowym a tradycją awangardową XX wieku. Początkowo malował głównie abstrakcje. Refleksja nad malarstwem ikonowym zaowocowała syntetycznie ujętymi figurami i martwymi naturami. Pod koniec lat 50. powrócił do abstrakcji, ale nadal malował figuratywne obrazy, prymitywizujące w formie, pełne hieratycznych kształtów o mocnym konturze i kolorze ograniczonym do kilku odcieni, co doprowadziło go do serii niemal monochromatycznych, opartych głównie na czerni aktów. W całym malarstwie Nowosielskiego afirmacji sztuki nowoczesnej towarzyszy głębokie przeżycie i zrozumienie teologii ikony.

Estymacja: 160 000 – 240 000 zł

37

Jerzy Nowosielski

(1923 Kraków – 2011 Kraków)

ABSTRAKCJA, 1952 R.

akwarela, ołówek, tusz/papier, 23,9 x 33,8 cm

ODWROCIE:

opisany na odwrociu

POCHODZENIE:

aukcja domu aukcyjnego Agra-Art z dnia 28 października 2007 r.

W rysunkach i akwarelach artysty obserwować można kształtowanie się charakterystycznego stylu artysty, który łączył postać ludzką oraz abstrakcję z tradycją sztuki ortodoksji i mistyczną teologią malarstwa ikon. Po wybuchu wojny, w 1940 wstąpił najpierw do krakowskiej Kunstgewerbeschule, a dwa lata później zwrócił się do ihumena ławy św. Jana pod Lwowem z prośbą o pozwolenie przyłączenia się do wspólnoty mnichów. W klasztorze malował iko-

ny i studiował swoich poprzedników. Nie został jednak mnichem, podczas malowania polichromii cerkwi w Bolechowie zachorował i musiał wrócić do Krakowa. Niemal jednocześnie zainteresował się europejską sztuką XX wieku, którą początkowo poznawał tylko z reprodukcji. Studia w krakowskiej ASP podjął zaraz po wojnie, dyplom uzyskał eksternistycznie dopiero w 1961. Jego drogę artystyczną kształtowały spotkania z twórcami skupionymi wokół Tadeusza Kantora w Grupie Krakowskiej. W 1946 wziął udział w zbiorowej wystawie Grupy Młodych Plastyków w krakowskim Pałacu Sztuki, poprzedzonej publikacją manifestu „realizmu spotęgowanego” autorstwa Kantora i Porębskiego. Uczestniczył także w „Wystawach Sztuki Nowoczesnej” (I – Kraków, 1948; II, III – Warszawa, 1957, 1959). W 1947 został asystentem Kantora w PWWSP w Krakowie. Po jego zwolnieniu przeniósł się do Łodzi, gdzie w latach 1957–1962 wykładał w tamtejszej WSSP. W 1962 wrócił do Krakowa i rozpoczął pracę na tamtejszej ASP prowadząc pracownię malarstwa. W 1976 uzyskał tytuł profesora. Pracę dydaktyczną kontynuował do 1993.

Cena wywoławcza: 6 000 zł

Estymacja: 8 000 – 12 000 zł

38

Tadeusz Kantor

(1915 Wielopole Skrzyńskie – 1990 Kraków)

PROJEKT KOSTIUMU DO PRZEDSTAWIENIA „ŚMIERĆ POETY W POKOJU” PRZYGOTOWANEGO W CHARLEVILLE, 1988 R.

flamaster, gwasz, collage/papier, 29 x 20,6 cm (w świetle passe-partout)

sygnowany flamastrem p. d.: 'Charleville', niżej okrągła autorska pieczęć z napisem w otoku: 't. kantor', wypełniona odręcznie: '1 [2 ?] VI 88 | T Kantor' niżej: 'la | censure', przy krawędzi l. d.: 'T Kantor'

POCHODZENIE:

aukcja domu aukcyjnego Agra – Art. z dnia 15 kwietnia 2007 r.

BIOGRAM ARTYSTY:

Ukończył w 1939 roku ASP w Krakowie. Był jednym z najwybitniejszych przedstawicieli polskiej awangardy artystycznej doby powojennej, a przede wszystkim twórcą polskiego teatru awangardowego – w 1944 roku eksperymentalnego teatru podziemnego, a od 1956 roku teatru Cricot 2 w Krakowie. Był współzałożycielem i członkiem Grupy Plastyków Nowoczesnych w 1945 roku. W 1955 roku odbył podróż do Paryża, gdzie zetknął się z najnowszymi tendencjami w sztuce światowej. W jego twórczości główną formą wypowiedzi artystycznej było malarstwo abstrakcyjne, zwłaszcza typu informel, zajmował się także grafiką; aranżował happeningi, zajmował się scenografią i filmem. Prowadził działalność pedagogiczną: w 1948 i 1968 roku w ASP w Krakowie i w 1961 roku w akademii w Hamburgu. Laureat m.in. nagrody Fundacji im. Goethego w 1978 w Szwajcarii.

Cena wywoławcza: 5 000 zł

Estymacja: 6 000 – 12 000 zł

39

Piero Cividalli

(ur. 1926 r., Florencja)

GŁOWA KOBIETY, 1984 R.

gwasz/papier, 35,5 x 24,5 cm
sygnowany i datowany p. d.: 'Cividalli | 84'

Cena wywoławcza: 1 500 zł

Estymacja: 2 000 – 4 000 zł

40

Piero Cividalli

(ur. 1926 r., Florencja)

MARTWA NATURA, 1989 R.

olej/tektura, 20,2 x 25,2
sygnowany i datowany p. d.: 'Cividalli 1989'

BIOGRAM ARTYSTY:

Piero Cividalli jest artystą izraelskim włoskiego pochodzenia. Wy-

emigrował do Izraela w 1939 roku, rozpoczął studia artystyczne pod kierunkiem Renzo Luizady, po wojnie kontynuował naukę we Florencji. Maluje, uczy malarstwa i historii sztuki, wystawia swoje obrazy w Izraelu i innych krajach. Jest zdobywcą wielu prestiżowych nagród.

Cena wywoławcza: 2 500 zł

Estymacja: 3 000 – 5 000 zł

S. Fijałkowski - Kompozycja 1950/51 A.141

Stanisław Fijałkowski

(ur. 1922 r., Zdobunów na Wołyniu)

„KOMPOZYCJA”, 1950–51 R.

olej/plótno, 61,3 x 50,5 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'S. Fijałkowski - Kompozycja 1950/51 A 141'

WYSTAWIANY:

Galeria Sztuki Współczesnej Ego w Poznaniu

W latach 1944–45 Stanisław Fijałkowski przebywał na robotach przymusowych w Królewcu. Zarazem na ten właśnie trudny okres, okres okupacji, przypadają pierwsze poszukiwania twórcze artysty. Podejmował je samodzielnie. Czas na regularne studia malarskie przypadł dopiero po wojnie: Fijałkowski odbył je w latach 1946–1951 w Łódzkiej PWSSP. Był tam uczniem Władysława Strzemińskiego i Stefana Wegnera, ale opiekunem jego dyplomu był Ludwik Tyrowicz. Z grona nauczycieli najchętniej wymienia jednak Strzemińskiego. Może dlatego, że był później jego asystentem. Prezentowana „Kompozycja”, powstała na przełomie 1950 i 51 roku, czyli pod koniec studiów. Nosi ona jeszcze wyraźnie piętno wpływu Strzemińskiego. W tamtym czasie środowisko Łódzkie wyróżniało się na tle właśnie tym, że kontynuowano tam tradycję awangardy. Widoczne jest tu dążenie do budowania kompozycji w sposób wynikający z doświadczeń przedwojennego konstruktywizmu. Na Łódzkiej uczelni Fijałkowski przeszedł wszystkie stopnie kariery akademickiej – od asystenta do prorektora. Był m.in. świadkiem usunięcia z PWSSP prof. Władysława Strzemińskiego, a w wie-

le lat później – nadania tej uczelni imienia autora „Teorii widzenia”. Łódzka szkoła, obecnie Akademia, stała się ważnym punktem odniesienia w życiu artysty: Po latach Fijałkowski tak ujmował tą kwestię: „Do uczelni zostałem zaangażowany jeszcze podczas studiów i przepracowałem w niej prawie pół wieku, starając się pozostać wierny memu poddałemu artyście. Szkołę traktowałem zawsze jako źródło duchowości określonego środowiska, na które składają się artyści w nim tworzący, pedagodzy uczelni, a przede wszystkim studiująca młodzież. Jedynym sensem tworzenia szkół artystycznych jest danie młodzieży szans rozwoju duchowego, a w czasach politycznego ucisku – ocalenie jej niezależności i wiary w możliwość przeniesienia prawdziwych wartości w lepszą przyszłość” [S. Fijałkowski, „Lata nauki i warsztat”, Galeria 86, Łódź 2002, s. 25.].

BIOGRAM ARTYSTY:

W początkowym okresie twórczości nawiązywał do doświadczeń impresjonizmu, w końcu lat 50. przeżył fascynację informalem. Przemiany, jakie zachodzą w jego malarstwie, skupiają się głównie na stopniowym odchodzeniu od formy wprost, zbyt dosłownej. Tworzył prace, które wykorzystują sugestie „przedmiotowe” i odnoszą się np. do ikonografii chrześcijańskiej, cykle kompozycji abstrakcyjnych (np. „Wąwozy”, „Wariacje na temat liczby cztery”, „Studia talmudyczne”) czy sięgających do własnych przeżyć autora („Autostrady”). Artysta reprezentował Polskę na Biennale w Sao Paulo (1969) i na Biennale w Wenecji (1972). W roku 1977 wyróżniono go Nagrodą Krytyki Artystycznej im. Cypriana Kamila Norwida, a w 1990 r. uhonorowany został prestiżową Nagrodą im. Jana Cybisa.

Cena wywoławcza: 35 000 zł

Estymacja: 40 000 – 70 000 zł

Tadeusz Kantor

(1915 Wielopole Skrzyńskie – 1990 Kraków)

KOMPOZYCJA, OK. 1963 R.

technika własna/plyta, 62 x 47 cm

LITERATURA:

Święci Rewolucji. Maria Jarema, Tadeusz Kantor, Galeria Fizek, katalog wystawy, Poznań 2010, s. 72

WYSTAWIANY:

Święci Rewolucji. Maria Jarema, Tadeusz Kantor, Galeria Fizek 23.10 – 15.11. 2010

Sztuki przedstawiające, a zwłaszcza malarstwo stanowiły ważną część artystycznej działalności Kantora. W drugiej połowie lat 50. powstawały głównie gwałtownie malowane płótna taszystowskie. Obrazy te na swój sposób urzały stroną wizualną: wibracjami plam, linii, barw; zarazem jednak robiły wrażenie, jakby autor podchodził do materii malarskiej w sposób „użytkowy” („Oahu”, 1957), choć pisał on, że są „wydzieloną” jego wnętrza. Od 1963 roku artysta zaczął tworzyć asamblaże i ambaláže – kompozycje półprzestrzenne, w których aplikowane na płótnie używane, nierzadko zniszczone przedmioty przeistaczały obraz w relief („Mr. V Prado – Infantka”, 1965; „Emballage”, 1967). Pojawiły się zatem przyklejone do płócien worki, torby, pakunki i koperty. Gdy w roku 1964 wyjechał do Chexbres, nieoczekiwanie znalazł tam adekwatne do swoich odkryć określenie. Ambalaż (franc. „emballage” – opakowanie) skojarzył się artyście zarówno z fascynującą czynnością opakowywania, jak i z przedmiotem najniższej rangi. Podobnie jak usankcjonowane artystycznie: frotaż (ścieranie, wycieranie) i kolaż (klejenie, lepienie), zawierał w sobie odniesienie tak do technik plastycznych jak i do potocznych czynności życiowych. Odrzucając możliwość iluzyjnego przedstawiania rzeczy, Kantor pragnął „dotknąć przedmiotu w sposób „sztuczny” poprzez negatyw, odcisk lub przez coś, co go ukrywa”. Nazwa zainspirowała go do napisania w 1964 „Manifestu Ambalazy”. Ambalaż stał się dla artysty zjawiskiem o wielkiej skali rozpiętości znaczeń, funkcjonującym „między wiecznością a śmietnikiem”. Ambalaż ukrywający nieznaną przedmiot mieścił w sobie wiele możliwości emocjonalnych: „obietnicę, nadzieję, przeczcucie, kuszenie, smak nieznanego i tajemnicy”.

Cena wywoławcza: 45 000 zł

MANIFEST AMBALAŻU

„Użyłem przedmiotu,
któremu jego wyjątkowy utylityzm
daje realność
natarczywą
i brutalną
w pozycji
urągającej praktyce,
dałem ruch i funkcję
w stosunku do jego własnej absurdalną,
ale przenieśliem go w sferę
wieloznaczności
bezinteresowności = poezji”
Tadeusz Kantor, 1964

BIOGRAM ARTYSTY:

Studiował scenografię w ASP w Krakowie w latach 1934–1939. W 1942 założył Teatr Podziemny, który działał do 1944, dając dwa spektakle: „Balladynę” i „Powrót Odysa”. W trakcie prac nad spektaklami zawiązało się grono artystów, którzy w 1945 utworzyli pod wodzą Kantora „Grupę Młodych Plastyków”. Ta z kolei stała się załącznikiem zarówno eksperymentalnego teatru Cricot 2 (utworzonego w 1955), jak i drugiej „Grupy Krakowskiej” (utworzonej w 1957). W 1947 Kantor przebywał na rocznym stypendium w Paryżu, po powrocie był jednym z organizatorów I Wystawy Sztuki Nowoczesnej, Kraków 1948/49. W latach 1950–1954 nie uczestniczył w wystawach. Od 1955 jego twórczość biegła dwutorowo. Z jednej strony działał jako malarz, twórca „ambalazy”, od 1965 happeningów, z drugiej – poświęcał się pracy nad kolejnymi spektaklami Cricot 2, z których każdy był wydarzeniem artystycznym, zwłaszcza od lat 70.: „Umarła klasa” (premiera 1975), „Wielopole, Wielopole” (1980), „Niech szczeną artyści” (1985), „Nigdy tu już nie powrócę” (1988); zmarł po ostatniej próbie spektaklu „Dzisiaj są moje urodziny” (premiera 1991). Współpracował stale z galeriami: Krzysztofora w Krakowie (gdzie również miał siedzibę teatr Cricot 2) i Foksal w Warszawie. Od 1979 wraz z teatrem Cricot 2 przebywał głównie we Florencji. Był teoretykiem sztuki i teatru, autorem wielu manifestów. Uczestniczył w wystawach międzynarodowych najwyższej rangi, jak Documenta w Kassel (1959, 1965), Biennale w Wenecji (1960), Biennale w Sao Paulo (1967). Otrzymał m.in. Prix Rembrandt Fundacji Goethego, Bazylea 1978, Medal „Arts et Lettres” Ministra Kultury Francji 1982, nagrodę Fundacji im. Alfreda Jurzykowskiego, Nowy Jork 1982 i wiele nagród teatralnych.

Estymacja: 60 000 – 120 000 zł

Jerzy Nowosielski

(1923 Kraków – 2011 Kraków)

„POSTACIE WE WNĘTRZU”, 1970 R.

olej/plótno, 60 x 101 cm

sygnowany i datowany na odwrociu

LITERATURA:

Jerzy Nowosielski, Galeria Starmach, Fundacja Nowosielskich, Kraków 2003, s. 324 (il.), nr kat. 467

BIOGRAM ARTYSTY:

W 1940 rozpoczął studia w krakowskiej Kunstgewerbeschule. Od 1944 członek Polskiej Akademii Umiejętności. Członek Grupy Młodych Plastyków i Grupy Krakowskiej. W latach 1976–1992 był

profesorem ASP w Krakowie. Malarz, rysownik, scenograf, twórca kompozycji figuralnych, martwych natur, aktów, pejzaży i obrazów sakralnych, w których łączy elementy nowoczesne z wpływami sztuki bizantyjskiej. Jego niepowtarzalny styl charakteryzuje się stosowaniem płaskiego układu barwnych plam obwiedzionych czystą linią konturu i syntetyzującym widzeniem codzienności. Jest autorem licznych polichromii w kościołach (m. in. w kościoła św. Ducha w Nowych Tychach, kościoła w Wesołej k. Warszawy, cerkwi w Lourdes we Francji) oraz ikonostasów (m. in. w cerkwi Zaśnięcia Matki Bożej w Krakowie). Prace artysty znajdują się w licznych zbiorach muzealnych w Polsce i w kolekcjach prywatnych (USA, Kanada, Francja, Niemcy). W 1993 został laureatem Nagrody Wielkiej Fundacji Kultury za wybitne osiągnięcia w dziedzinie kultury

Cena wywoławcza: 120 000 zł

Estymacja: 160 000 – 240 000 zł

JERZY NOWOSIELSKI
1970

Tadeusz Kantor

(1915 Wielopole Skrzyńskie – 1990 Kraków)

„LA FIGURE EMBALLEE”, 1972 R.

technika własna, collage, akryl/plótno, 120 x 110 cm
 sygnowany i datowany na odwrociu: 'T. Kantor | TADEUSZ KANTOR
 | KRAKÓW | le titre: VI 1972 | „La figure emballée” | 110 x 120 (acrylic)'

ODWROCIE:

- 1) papierowa naklejka z Galeria Milano z 1978 r.;
- 2) papierowa naklejka z Biura Handlu Zagranicznego z 1972 r.

W cyklu ambalaży na nowo pojawiła się w twórczości Kantora figura – zniekształcona, pokazywana w skrócie, „skryta” pod parasolem w dynamicznym i symbolicznym geście samoobrony („Ambalaż – przedmioty, postacie”, 1967). W latach 70. i na początku lat 80. Kantor namalował cały cykl ekspresyjnych drapieżnych portretów – ambalaży. Do zniekształconych opakowaniem twarzy dodana zostaje aplikacja w postaci kawałka drewna. Ambalaże stanowiły jedno z największych odkryć w twórczości Kantora. W ambalażach ukrywał ludzi i przedmioty, ludzkie sprawy, marzenia a także właściwą materię życia. Ale przede wszystkim skrywał samego siebie. Liczne cykle malarskie Kantora z lat 70. i 80. wykazują również silny związek z jego prowadzoną równoległe działalnością teatralną, np. w czasie pracy nad spektaklem „Umarła klasa”, którego premiera odbyła się w 1975, powstała seria kompozycji pod tym samym tytułem. W okresie późniejszym artysta poświęcił się głównie teatrowi, zaś do malarstwa powrócił w ostatnich latach życia. Tworzył wówczas kompozycje z wyeksponowaną, samotną postacią ludzką, ukazywaną – niczym w sztuce nowej figuracji – w jednym „scenicznym” geście; prace te, utrzymane w chłodnym kolorystyce, odwołują się do osobistych przeżyć autora (cykl „Dalej już nic”, 1987–88). U schyłku życia ludzkie ambalaże

uczynił jednymi z bohaterów ostatniego dzieła teatralnego „Dziś są moje urodziny”.

BIOGRAM ARTYSTY:

Studiował scenografię w ASP w Krakowie w latach 1934–1939. W 1942 założył Teatr Podziemny, który działał do 1944, dając dwa spektakle: „Balladynę” i „Powrót Odysa”. W trakcie prac nad spektaklami zawiązało się grono artystów, którzy w 1945 utworzyli pod wodzą Kantora „Grupę Młodych Plastyków”. Ta z kolei stała się załącznikiem zarówno eksperymentalnego teatru Cricot 2 (utworzonego w 1955), jak i drugiej „Grupy Krakowskiej” (utworzonej w 1957). W 1947 Kantor przebywał na rocznym stypendium w Paryżu, po powrocie był jednym z organizatorów I Wystawy Sztuki Nowoczesnej, Kraków 1948/49. W latach 1950-1954 nie uczestniczył w wystawach. Od 1955 jego twórczość biegła dwutorowo. Z jednej strony działał jako malarz, twórca „ambalaży”, od 1965 happenin-gów, z drugiej – poświęcał się pracy nad kolejnymi spektaklami Cricot 2, z których każdy był wydarzeniem artystycznym, zwłaszcza od lat 70.: „Umarła klasa” (premiera 1975), „Wielopole, Wielopole” (1980), „Niech szczeną artyści” (1985), „Nigdy tu już nie powrócę” (1988); zmarł po ostatniej próbie spektaklu „Dzisiaj są moje urodziny” (premiera 1991). Współpracował stale z galeriami: Krzysztofor-y w Krakowie (gdzie również miał siedzibę teatr Cricot 2) i Foksal w Warszawie. Od 1979 wraz z teatrem Cricot 2 przebywał głównie we Francji. Był teoretykiem sztuki i teatru, autorem wielu manifestów. Uczestniczył w wystawach międzynarodowych najwyższej rangi, jak Documenta w Kassel (1959, 1965), Biennale w Wenecji (1960), Biennale w Sao Paulo (1967). Otrzymał m.in. Prix Rembrandt Fundacji Goethego, Bazylea 1978, Medal „Arts et Lettres” Ministra Kultury Francji 1982, nagrodę Fundacji im. Alfreda Jurzykowskiego, Nowy Jork 1982 i wiele nagród teatralnych.

Cena wywoławcza: 160 000 zł

Estymacja: 200 000 – 350 000 zł

45

Witold Adamczyk

(ur. 1966 r., Nowa Dęba)

KOMPOZYCJA CZERWONA

olej/plótno, 140 x 120 cm

Cena wywoławcza: 2 000 zł

ODWROCIE:

sygnowany na odwrociu

Estymacja: 3 000 – 5 000 zł

46

Witold Adamczyk

(ur. 1966 r., Nowa Dęba)

KOMPOZYCJA NIEBIESKA

olej/plótno, 140 x 120 cm

ODWROCIE:

sygnowany na odwrociu

Cena wywoławcza: 2 000 zł

BIOGRAM ARTYSTY:

Studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych w Łodzi. Dyplom w 1992 r. w pracowni prof. J. Bigoszewskiego. Zajmuje się malarstwem.

Estymacja: 3 000 – 5 000 zł

47

Jerzy Kałucki

(ur. 1931 r., Lwów)

„BANLO”, 1989 R.

akryl/plótno, 111 x 95,5 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'Jerzy Kałucki | „Banlo” | 1989'

Matematyczna precyzja cechuje wszystkie działania Kałuckiego, dlatego uderzają one przede wszystkim sugestywnością zwartych, szczególnie obmyślanych struktur. Autor osiąga swój cel także dzięki ascetycznym środkom, w tym również jednoznacznym, płaskim plamom mocnego, skondensowanego koloru, autonomicznie

wyodrębnionym z tła. Podobne cechy charakteryzują jego działania, takie jak między innymi „Obszar/Obraz” (warszawska Galeria Studio, 1986) czy „Wprowadzenie do przestrzeni wymyślonej” (Galeria Depolma w Düsseldorfie, 1990). Charakter jego sztuki wyraźnie wyznacza dominacja modularnych, sztywnych, a nawet schematycznych form: ich układy są efektem nieustająco ponawianych prób, które autor podejmuje mierząc się z chaosem rzeczywistości. Równocześnie można odnieść wrażenie, iż malarz ma poczucie, że jego artystyczna wizja nie przystaje jednak do owego chaosu, istnieje niejako obok rzeczywistości, której migotliwa różnorodność ciągle ją przerasta.

Cena wywoławcza: 9 000 zł

Estymacja: 12 000 – 25 000 zł

48

Jerzy Kałucki

(ur. 1931 r., Lwów)

KOMPOZYCJA, 1999 R.

akryl/plótno, 160 x 134,5 cm

ODWROCIE:

opisany na odwrociu

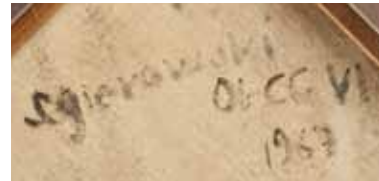
BIOGRAM ARTYSTY:

W latach 1951–57 studiował na ASP w Krakowie malarstwo i scenografię pod kierunkiem Z. Radnickiego i A. Stopki. Od 1981 prowadzi

pracownię malarstwa na poznańskiej PWSSP. Jest autorem licznych scenografii teatralnych i telewizyjnych. W 1959 zaczął wystawiać swe prace malarskie. Od 1976 jest członkiem reaktywowanej Grupy Krakowskiej. Wystawiał również w krakowskiej Galerii Krzysztofora: np. „Pokaz obrazu odcinka luku o promieniu $r=1970$ cm”. Oprócz malarstwa i scenografii uprawia rysunek, grafikę, zajmuje się działaniami przestrzennymi – instalacjami. Jerzego Kałuckiego często określa się, jako „filozoficznego konstruktivistę”, a sam chętnie powołuje się na kontynuatora malarstwa zapoczątkowanego przez K. Malewicza.

Cena wywoławcza: 10 000 zł

Estymacja: 15 000 – 30 000 zł

Stefan Gierowski

(ur. 1925 r., Częstochowa)

„OBRAZ CCVI”, 1967 R.

olej/plótno, 125 x 125 cm

sygnowany i datowany na odwrociu: 'S. Gierowski | Ob. CCVI | 1967'

Pod koniec lat 50. Gierowski zaprzestaje nadawania obrazom literackich tytułów i od tej pory konsekwentnie oznacza je rzymską numeracją. Obraz nr I powstał w 1957 roku. W tym samym roku krytyk sztuki Aleksander Wojciechowski określa jego sztukę mianem „abstrakcji autonomicznej”, co wydaje się najtrafniej charakteryzować całą twórczość artysty. Położenie nacisku na sam fenomen obrazu wskazuje jednoznacznie, że artysta rozpoczął poszukiwania nowej formuły obrazu malarskiego, pozbawionego przez twórcę wszystkich innych treści, poza tymi jakie niesie działanie koloru. Malarz zaczyna tworzyć kompozycje abstrakcyjne, w których czynnik intelektualny, przejawiający się w klarownej konstrukcji obrazu, zdominowany został przez emocje. Około roku 1960 ujawniły się w twórczości Gierowskiego tendencje do geometrycznej budowy obrazu. Stopniowo artysta wyzbywał się nastrojów emocji i intymności. Zaczął przemawiać bardziej uproszczonym językiem, zawęził gamę kolorystyczną, a akcenty barwne rozkładał na krawędziach płótna. Powierzchnie jego obrazów były w owym czasie niemal unistycznie zorganizowane za pomocą subtelnych rozwiązań kolorystycznych. W połowie lat 60. artysta zbliżył się do poszukiwań charakterystycznych dla malarstwa opartowskiego, aczkolwiek było to podobieństwo czysto formalne i zewnętrzne (stosowanie gradacji walorowej i rytmiczne podziały pola płótna za pomocą linii

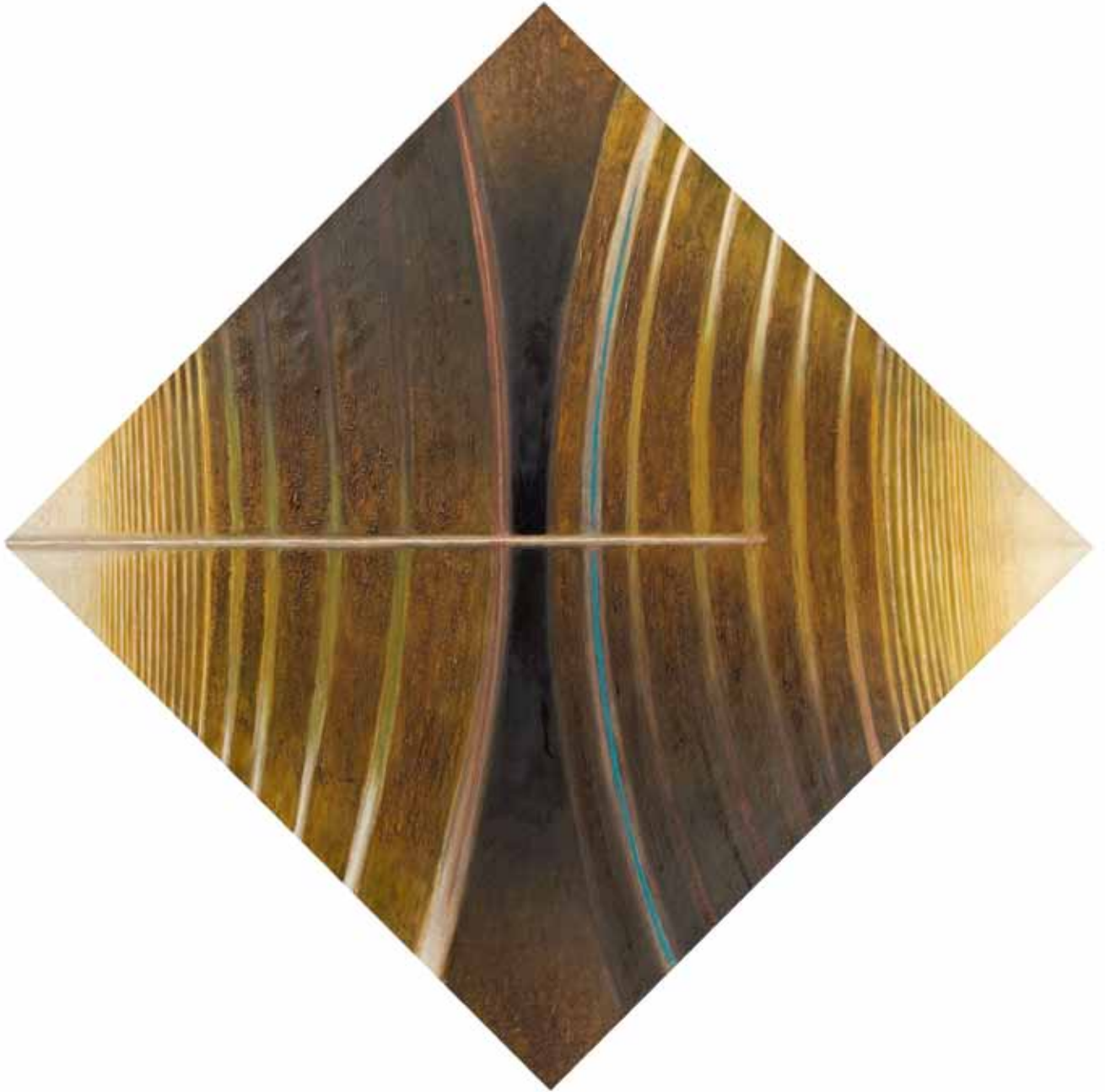
dzielących walorowe partie obrazu). Obrazy Gierowskiego z tego okresu przedstawiają dynamiczne wizje przestrzeni wewnętrznej obrazu budowane rytmem linii prostych, kolistych lub eliptycznych nakładających się na stopniowanie natężeń walorowych. Pojawia się w nich przestrzeń potraktowana iluzyjnie. Gierowski sugeruje na swoich płótnach pewien układ przestrzenny kolorem. Kolory układają się w pasy o różnym nasyceniu barwy, świetlistości, wyobrażającej materię przestrzeni. Linie rozdzielają obraz na strefy, a nosicielami napięć są świetlne rozjarzenia. Linie na obrazach Gierowskiego interpretowano często jako odniesienie do fizyki, widziano w nich transpozycję wykresów fizycznych, wizerunku fal uderzeniowych, określenie granic pola magnetycznego. Doskonałym tego przykładem jest prezentowany „Obraz CCVI” z 1967 roku, w którym dynamika budowanej przez malarza przestrzeni została dodatkowo podkreślona przez nietypowy format płótna: kwadrat przeznaczony do zawieszenia romboidalnie.

BIOGRAM ARTYSTY:

Przedstawiciel współczesnej awangardy malarskiej, studiował w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowniach Zbigniewa Pronaszki i Karola Frycza. Równolegle studiował historię sztuki na Uniwersytecie Galerii Krzywe Koło. Od roku 1962 do 1996 prowadził działalność dydaktyczną na Jagiellońskim pod kierunkiem Wojysława Mole. W latach 1956–61 współpracował z warszawskiej ASP. W latach osiemdziesiątych związany z kręgiem „kultury niezależnej”. Był profesorem zwyczajnym w warszawskiej ASP. W 1980 r. otrzymał nagrodę im. Jana Cybisa.

Cena wywoławcza: 190 000 zł

Estymacja: 240 000 – 360 000

50

Joseph Kapelyan

(ur. 1936 r., Białoruś)

„ABSTRAKCJA GEOMETRYCZNA”, 1999 R.

olej/plótno, 60 x 55 cm
sygnowany p. d.: 'Y. Kapelyan'

ODWROCIE:
opisany na odwrociu

Cena wywoławcza: 2 500 zł

BIOGRAM ARTYSTY:

W 1956 roku ukończył studia w Leningradzie. W 1980 roku wyemigrował do Izraela. W latach 1981–2002 pracował na Uniwersytecie w Tel Awiwie. Od 2003 roku jest Prezesem Stowarzyszenia Profesjonalnych Artystów Izraelskich. Miał dotąd ponad 30 wystaw indywidualnych i ponad 150 zbiorowych w różnych krajach świata.

Estymacja: 4 000 – 6 000 zł

51

Joseph Kapelyan

(ur. 1936 r., Białoruś)

„KOMPOZYCJA ZE SŁOWEM SHALOM”, 1995 R.

olej, ołówki/plótno, 101 x 76 cm
sygnowany i datowany p. d.: 'Y. Kapelyan 95'

ODWROTCIE:

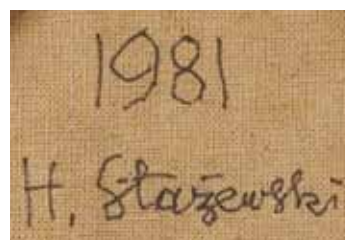
opisany na odwrociu

W geometrycznych kompozycjach Kapelyana pobrzmiewają echa tradycji rosyjskiego konstruktywizmu, skądinąd oficjalnie zakaza-

nego w Związku Radzieckim w latach 50., czyli w czasach studiów artysty w Leningradzie i w Mińsku. Ich abstrakcyjny duch analizujący relacje przestrzeni i koloru wiąże równocześnie to malarstwo z całą wielką tradycją sztuki Bliskiego Wschodu, która skupia się na tworzeniu pięknej, dekoracyjnej formy z zachowaniem starotestamentowego zakazu mimetycznego wizerunku, któremu wierny jest zarówno Judaizm i jak i Islam. Myliłby się jednak ten, kto widziałby w tym podążanie ku czystej ornamentacji. To wnikliwa analiza porządku wszechświata i jego piękna.

Cena wywoławcza: 3 500 zł

Estymacja: 5 000 – 10 000 zł

Henryk Stażewski

(1894 Warszawa – 1988 Warszawa)

OBRAZ, 1981 R.

akryl/płyta pilśniowa, sklejka, drewno, 64 x 64 x 3,1 cm
sygnowany i datowany na odwrociu: '1981 | H. Stażewski'

W 1970 Stażewski ponownie rozszerzył zakres stosowanych środków wyrazu i wzbogacił wyznawaną koncepcję uniwersalizmu sztuki, kreując podczas Sympozjum Wrocław '70 kompozycję 9 Promieni światła na niebie za pomocą snopów światła pochodzących z reflektorów. W akrylowych obrazach z lat 70. kolor uzyskał pełnię ekspresji, pokonując restrykcyjnie wyznaczone ramy kwadratów, zniekształcając regularność ich układu lub atakując je agresywnym „promieniem” (Promienie barw, 1980). W latach 80. barwa współtworzyła dynamiczną grę geometrycznych elementów. Intensywna, jednorodna, niekiedy świecąca płaszczyzna koloru pojawiała się także na pomalowanych przez Stażewskiego pantoflach i naszyjnikach traktowanych jako swoisty żart. W 1974 roku sam artysta pisał: „Gdy jest się zdominowanym przez kolor, odczuwa przez naskórek tonację własnego wewnętrznego ja, warunkującego uczucia, warunkującego uczucia z góry predestynowane do tworzenia struktury obrazu. Dostrzeganie dysonansów pozwala widzieć powiązanie barw wyzwolone z obowiązującej logiki – doktryny. Jak promienie kosmiczne barwią niewidocznymi kolorami – ultrafioletowymi, infraczerwonymi, powodując zmiany fizyczne – tak artysta może powodować barwami zmiany trwające jak powietrze,

którym oddychamy. Należy zająć się obserwacją świata niewidzialnego, który wymaga wysiłku myślowego by dostrzec zjawiska gnicia, zamierania, usychania świata roślinnego, podobnie jak w mikro lub makrokosmosie odbywa się to gnicie i zamieranie, by na nowo się odrodzić (taką samą świecią w kosmosie ginie wszystko co nieorganiczne). Jest to więcej, aniżeli automatyczne postrzeganie tego, co istnieje jako rzeczywiste.” (cyt. za: Henryk Stażewski, [red.] A. Turowski, M. Jurkiewicz, J. Mytkowska, W. Borowski, Fundacja Galerii Foksal, Galeria, Foksal, Warszawa 2005, Teksty Henryka Stażewskiego, s. 282.)

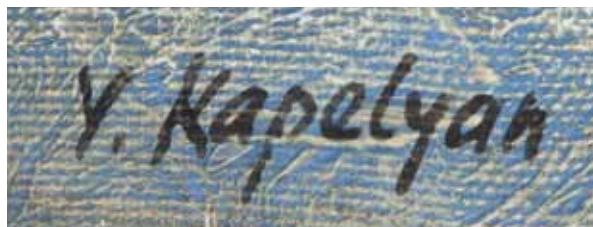
BIOGRAM ARTYSTY:

W latach 1913–1919 studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie. We wczesnym okresie twórczości malował martwe natury. W 1923 roku uczestniczył w Wystawie Nowej Sztuki w Wilnie, inicjującej polski ruch konstruktywistyczny. Był jednym z założycieli awangardowego ugrupowania Blok Kubistów, Suprematystów i Konstruktywistów (1924–26) oraz, kontynuujących jego założenia programowe, grup Praesens (1926–29) i „a.r.” (1929–36). Był ważną postacią światowej awangardy, członkiem międzynarodowych ugrupowań Cercle et Carre (od 1930 r.) oraz „Abstraction – Creation” (od 1931). Uczestniczył w wystawach na całym świecie: Centre George Pompidou - Paryż, Royal Academy – Londyn, MOMA – Nowy Jork i w wielu innych.

Cena wywoławcza: 18 000 zł

Estymacja: 25 000 – 40 000 zł

Joseph Kapelyan

(ur. 1936 r., Białoruś)

„JEŹDZIEC” Z CYKLU „DZIAŁANIA LUDZKIE”, 1992 R.

akryl/plótno, 79,3 x 69,7 cm
sygnowany l. d.: 'Y. Kapelyan' oraz wzdłuż prawej krawędzi w języku hebrajskim

ODWROCIE:

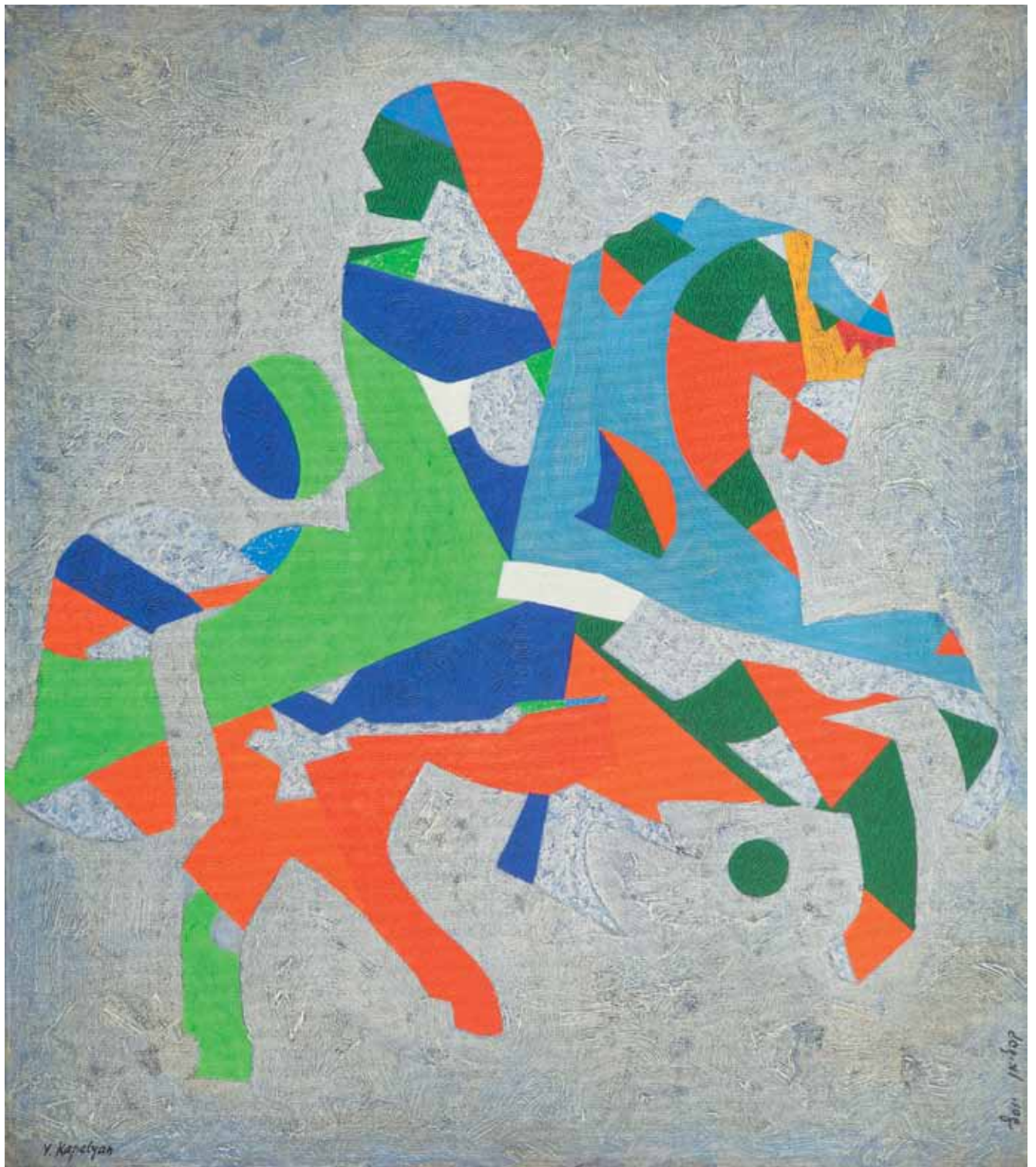
opisany na odwrociu

Cena wywoławcza: 4 000 zł

BIOGRAM ARTYSTY:

W 1956 roku ukończył studia w Leningradzie. W 1980 roku wyemigrował do Izraela. W latach 1981–2002 pracował na Uniwersytecie w Tel Awiwie. Od 2003 roku jest Prezesem Stowarzyszenia Profesjonalnych Artystów Izraelskich. Miał dotąd ponad 30 wystaw indywidualnych i ponad 150 zbiorowych w różnych krajach świata.

Estymacja: 6 000 – 10 000 zł

Henryk Stażewski

(1894 Warszawa – 1988 Warszawa)

„RELIEF NR 11”, 1973 R.

akryl/płyta piłśniowa, 58 x 58 cm
sygnowany i datowany na odwrociu: 'nr 11 – 1973 | H. Stażewski'

ODWROCIE:

autorski opis na odwrociu

POCHODZENIE:

aukcja domu aukcyjnego Agra-Art z dnia 8 grudnia 2007 r.

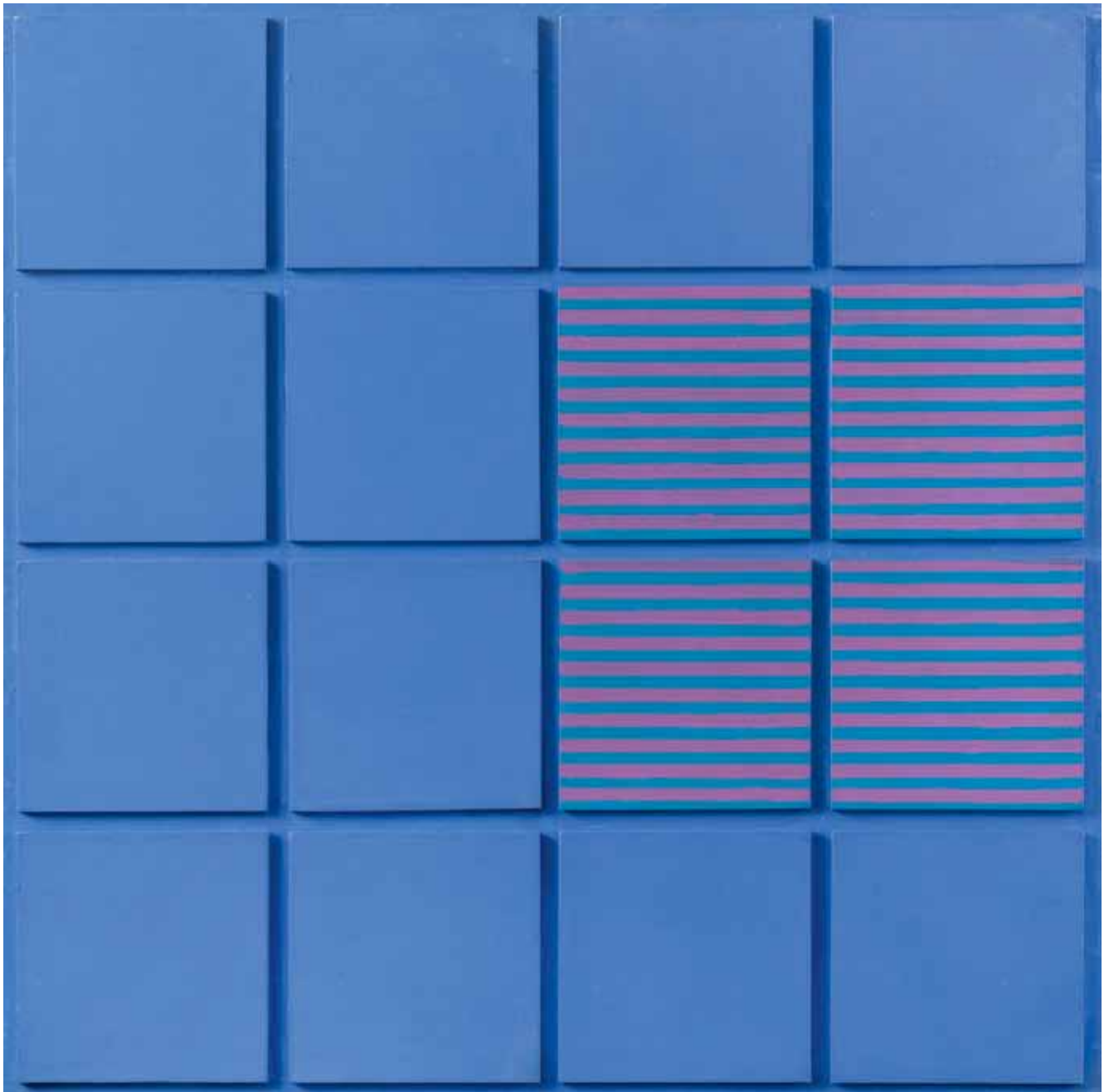
Prócz malarstwa sztalugowego Stażewski uprawiał malarstwo ścienne, zajmował się grafiką użytkową i typografią, wykonywał projekty wnętrz, scenografii, plakatów i ceramiki. Od około 1974 utrwał swe poglądy na temat sztuki i filozofii w aforystycznych tekstach. W 1980 zainicjował wymianę dzieł między polskimi

i amerykańskimi artystami dla uczczenia 50. rocznicy utworzenia Międzynarodowej Kolekcji Sztuki Nowoczesnej w Łodzi.

„Wyrazić coś, co dla artysty pozostaje zagadką, a co może interpretować odbiorca. Wieloznaczne dzieła, które tworzą podniety wywierane na zmysły. Śledzenie tych podniety przez odbiorcę. Tworzenie dzieł, w których niedopowiedzenia mogą być dopełniane przez imaginację odbiorcy. Wyrabianie u widza większej chłonności przy odbiorze wizji malarskiego oka. Wprowadzanie widza w stany egzaltacji i przejście od zwykłości do świata iluzji istniejącej wbrew oczywistości i naturalności.” (Tekst Henryka Stażewskiego opublikowany w katalogu wystawy: Henryk Stażewski, Galeria Zapiecek, Warszawa 1976, cyt. za: Henryk Stażewski, [red.] A. Turowski, M. Jurkiewicz, J. Mytkowska, W. Borowski, Fundacja Galerii Foksal, Galeria, Foksal, Warszawa 2005, Teksty Henryka Stażewskiego, s. 290.)

Cena wywoławcza: 65 000 zł

Estymacja: 80 000 – 120 000 zł

Adam Marczyński

(1908 – 1985 Kraków)

„DEKOMPOZYCJA XI”

relief, akryl, sklejką/płyta pilśniowa, 2 części: 85 x 85 cm oraz 85 x 120 cm, całość: 170 x 140 cm

sygnowany i opisany na odwrociu: 'ADAM MARCZYŃSKI „DEKOMPOZYCJA XI” 170 x 140 2 części'

Na początku lat 70. Marczyński wykonał szereg rytmicznych kompozycji z niewielkimi kasetonami, które można było zamykać bądź otwierać za pomocą uchylnych kłapek, mocowanych na pionowych lub poziomych osiach owych regularnych prostopadłościaków. Tego rodzaju assemblaże stały się odtąd główną domeną jego działalności (zob. cykle „Dekompozycje”, „Układy otwarte”). Stosował jedynie zmienne kształty kasetonów (miewały przekrój kwadratu albo prostokąta), różne systemy zamocowania zarówno samych kasetonów, jak drzewiczek, rozmaite barwy. Z czasem tę różnorodność coraz bardziej ograniczał, barwy eliminował, aby ostatecznie skupić się na realizacji kompozycji minimalistycznych, zdominowanych zwykle już tylko przez jeden kolor. Tak np. w „Refleksach zmiennych” kłapki zostały pomalowane srebrną farbą odbłaskową, dzięki czemu padające na nie światło dawało optyczne złudzenie falowania powierzchni. Każde z tak pomyślanych dzieł zyskiwało też nowe walory w zależności od otoczenia, w którym się znalazło. Najciekawsza konfrontacja miała miejsce podczas jednego z Plenerów Koszalińskich w Osiekach (1970). Autor zainstalował tam kasetony bezpośrednio wśród przyrody (na drzewach), zderzając w ten sposób dwa porządki: naturalny i cywilizacyjny. W idei, którą rządzi się sztuka Marczyńskiego, zostało także przewidziane miejsce na interwencję widza. Jego konstrukcje stanowią rodzaj „dzieł otwartych”: widz, manewrując ich elementami, może stworzyć kompozycję oryginalną, niepowtarzalną, własną. Do pewnych granic, oczywiście; do granic wyznaczonych rachunkiem

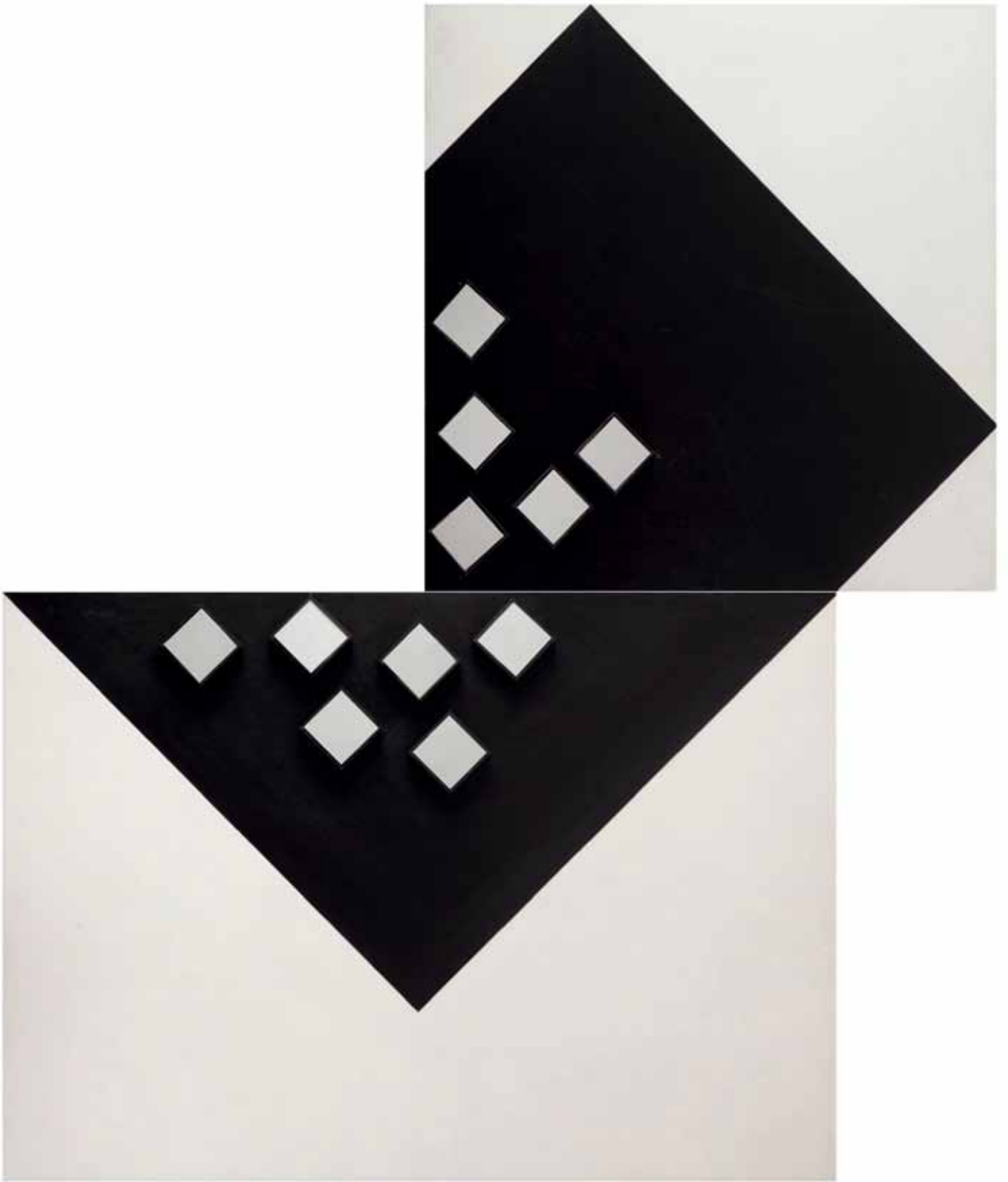
prawdopodobieństwa. Wpisany w strukturę reliefu aspekt kinetyzmu – ruchliwości, zmienności – jest jednak w tym przypadku, jak się wydaje, bardziej odbiciem indywidualnego wrażenia przemijalności świata i wypadkową poszukiwania harmonii, niż ścisłą realizacją rygorystycznych zasad op-artu, chociaż artysta prowadził swoje doświadczenia równoległe z ogólnościową, zauważalną także w Polsce, ekspansją tego właśnie zjawiska.

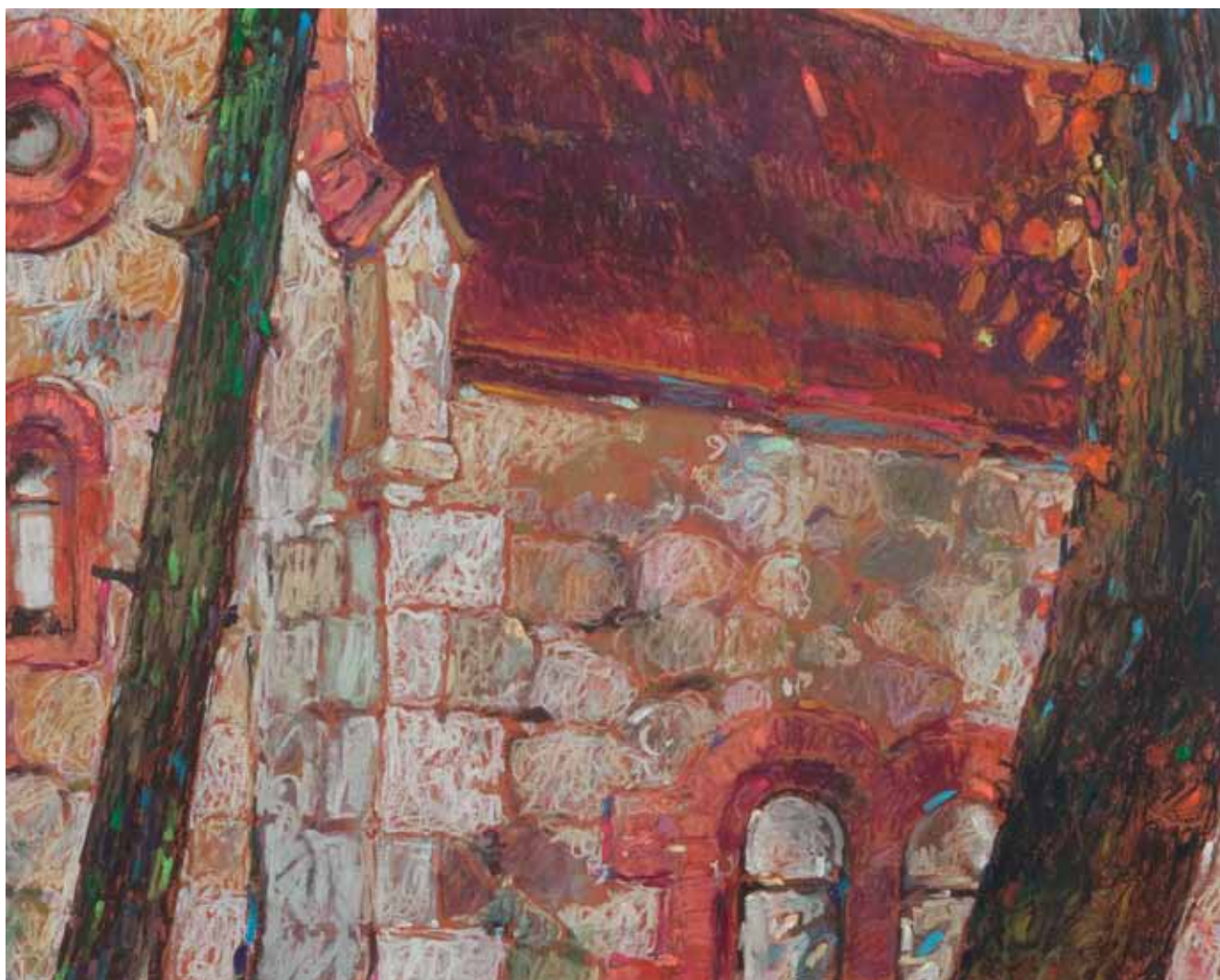
BIOGRAM ARTYSTY:

W latach 1929-36 studiował w krakowskiej ASP. W latach 30. związał się z Grupą Krakowską, uczestniczył również w jej reaktywowaniu w 1957. Jego udział w pracach Stowarzyszenia związany był niekiedy z ostrym konfliktem z T. Kantorem oraz jego najbliższym „otoczeniem”. Wydaje się, że Adam Marczyński – obok M. Jaremy – był najwybitniejszym malarzem Grupy. Od 1945 aż do emerytury pracował na ASP, gdzie prowadził pracownię malarstwa. Od 1950 był jej profesorem. Obok malarstwa uprawiał rysunek, grafikę (monotypie) oraz scenografię. Jest autorem cenionych polichromii kościelnych (Nowy Wiśnicz, Katedra w Tarnowie, Ratułów, Brzesko, Sokółów Małopolski). Był autorem ilustracji książkowych – „Niebieskie kartki” A. Rudnickiego, „Porwanie w Tiutiurlistanie” W. Żukrowskiego, „Pamiętniki” Paska, „Niespokojne godziny” I. Jurgielewiczowej i in. Jest uznawany za jednego z najważniejszych przedstawicieli polskiej awangardy. We wczesnych pracach Marczyńskiego widoczne są wpływy kubizmu i koloryzmu. Po wojnie tworzył liryczne kompozycje inspirowane sztuką Paula Klee i Joana Miro. Kolejny etap jego twórczości przypada na lata 60. – artysta włączył się wówczas w nurt malarstwa materii, tworząc kolaże – z połamanych desek, częściowo spalonych listewek, arkuszy forniru, kawałków tektury i zardzewiałej blachy. W latach 70. wykonywał kompozycje z niewielkich kasetonów o uchylnych, ruchomych ścianach.

Cena wywoławcza: 45 000 zł

Estymacja: 60 000 – 80 000 zł

56

Paweł Kotowicz

(ur. 1968 r., Chrzanów)

WIDOK KOŚCIOŁA, 1995 R.

pastel/papier, 47,5 x 59,5 cm
sygnowany i datowany p. d.: 'Kotowicz P. | 95'

Cena wywoławcza: 1 000 zł

Estymacja: 2 000 – 3 000 zł

57

Paweł Kotowicz

(ur. 1968 r., Chrzanów)

PEJZAŻ Z KOPKAMI SIANA, 1996 R.

akryl, pastel/papier, 48 x 69 cm

sygnowany i datowany p. d.: 'Kotowicz Paweł 96'

BIOGRAM ARTYSTY:

Ukończył Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Nowym Wiśniczu. Studiował na Wydziale Grafiki ASP w Krakowie. Dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Miedziorytu otrzymał w 1994. Upra-

wia malarstwo pastelowe i sztalugowe oraz grafikę warsztatową. Uczestnik wielu plenerów malarskich krajowych i międzynarodowych w Polsce oraz we Włoszech, Grecji, na Słowacji, Litwie, Ukrainie i w Indiach. Prace w zbiorach: Muzeum Historycznego Miasta Krakowa, Państwowego Muzeum na Majdanku, Muzeum Okręgowego w Nowym Sączu oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą: w Austrii, Francji, Niemczech, Szwecji, USA, Japonii, Słowacji, Litwy i we Włoszech.

Cena wywoławcza: 1 500 zł

Estymacja: 3 000 – 6 000 zł

58

Janusz Matuszewski

(ur. 1963 r., Zawiercie)

„CZASZKA”, 1996–2000 R.

olej/plótno, 36,4 x 36,5 cm

ODWROCIE:

opisany na odwrociu

WYSTAWIANY:

- 1) Bednarski, Matuszewski, Sprycha, Galeria u Jezuitów, Poznań 2004;
- 2) Art. Poznań 2005, Stary Browar - Dziedziniec Sztuki, Poznań 2004

LITERATURA:

Janusz Matuszewski – katalog z wystawy w Galerii u Jezuitów, gRUPA TOMAMI, Karków 2004 (tekst: Krystyna Czerni)

BIOGRAM ARTYSTY:

W latach 1983–98 studiował na Wydziale Malarstwa w ASP w Krakowie. W 1987 r. odbył staż stypendialny w pracowni prof. Wernera Knaupp'a w Akademii der Bildenden Kunste w Norymberdze. W 1989 uzyskał dyplom w pracowni prof. Jana Szancenbacha. W 1990 r. stypendium Ministra Kultury i Sztuki. W 1992 r. i 1996 r. nagroda rektora ASP w Krakowie. Prowadzi Pracownię Rysunku i Malarstwa na Wydziale Malarstwa ASP w Krakowie. Wystawy indywidualne: 1988, 1990, 1992, 1994, 1996, 1997, 1999, 2001, 2004.

Cena wywoławcza: 2 000 zł

Estymacja: 3 000 – 5 000 zł

59

Janusz Matuszewski

(ur. 1963 r., Zawiercie)

„ŚW. HIERONIM Z LIBERY”, 2003 R.

olej/plótno, 120 x 85 cm

ODWROCIE:

opisany na odwrociu

WYSTAWIANY:

- 1) Bednarski, Matuszewski, Sprycha, Galeria u Jezuitów, Poznań 2004;
- 2) Art. Poznań 2005, Stary Browar – Działdziniec Sztuki, Poznań 2005

LITERATURA:

Janusz Matuszewski – katalog z wystawy w Galerii u Jezuitów, gRUPA TOMAMI, Karków 2004 (tekst: Krystyna Czerni)

Cena wywoławcza: 3 000 zł

Estymacja: 4 000 – 6 000 zł

60

Dariusz Nowacki

(ur. 1958 r., Bydgoszcz)

„WEJŚCIE”, 1994 R.

olej, collage/płótno, 38,5 x 27,2 cm
sygnowany p. d.: 'NOWACKI'

ODWROCIE:

opis autorski na płótnie: 'DAREK NOWACKI | „WEJŚCIE” | 94'

POCHODZENIE:

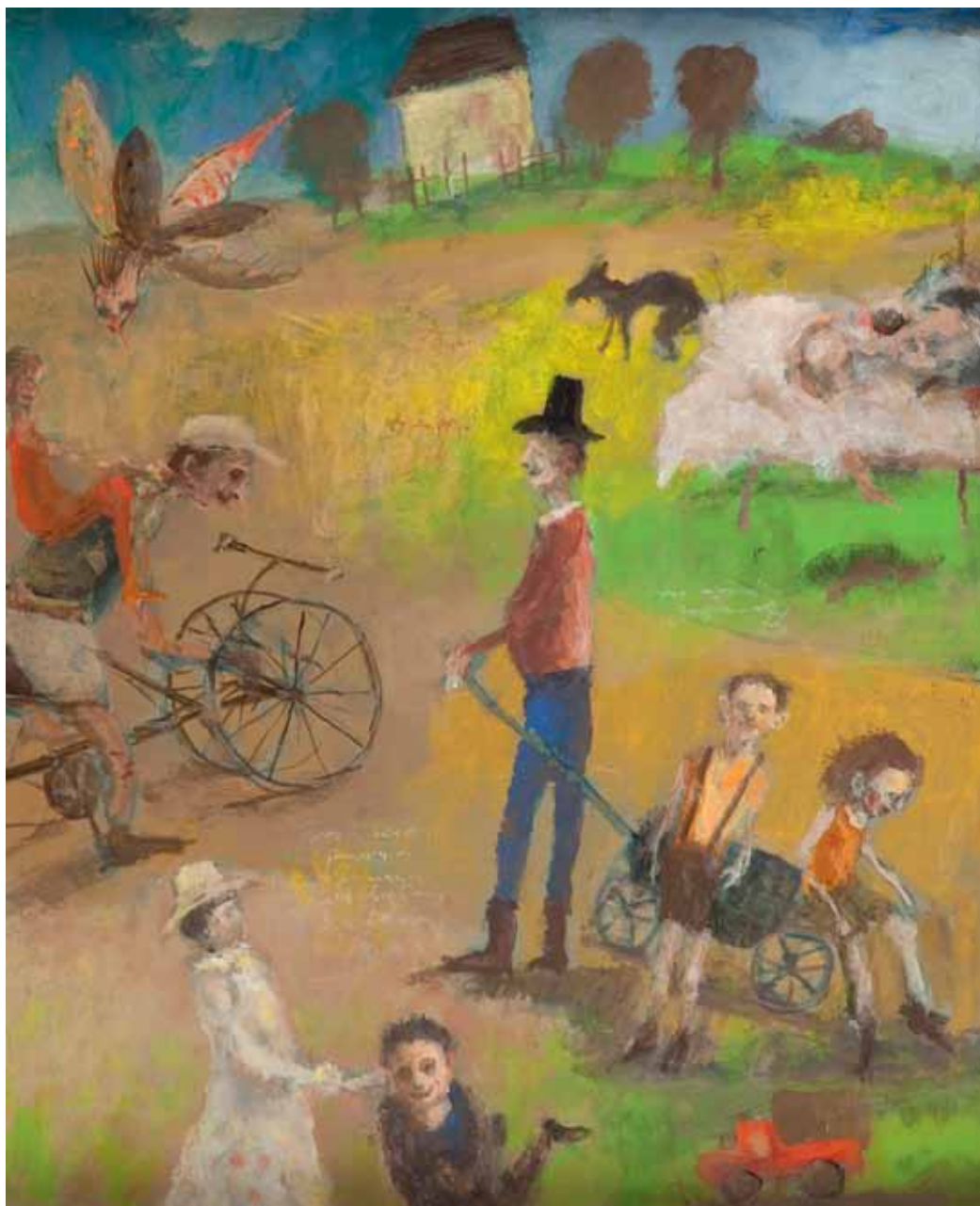
aukcja Dom Aukcyjny Agra-Art z dnia 28 października 2007 r.

BIOGRAM ARTYSTY:

Dariusz Nowacki mieszka i tworzy w Poznaniu. Zastąpił w roku 1988, wkrótce po ukończeniu studiów, gdy wspólnie z Jerzym Kopciem zastąpili w Poznaniu fasady dwóch budynków użyteczności publicznej: Biblioteki Raczyńskich i Muzeum Narodowego wielkim, własnym obrazem. Ta aranżacja została uznana za jedną z najciekawszych manifestacji wolności artystycznej wobec sztuki. Studiował w PWSSP w Poznaniu; dyplom uzyskał w pracowni prof. Jana Świtki w 1987 roku. Jego twórczość malarska charakteryzuje się oryginalną fakturą wzbogaconą o elementy pogłębiające ekspresję.

Cena wywoławcza: 1 500 zł

Estymacja: 3 000 – 5 000 zł

61

Marek Cierniewski

(ur. 1951 r.)

„IGRASZKI”, 1996 R.

akryl/plyta pilśniowa, 44,5 x 37 cm
sygnowany i datowany na odwrociu

BIOGRAM ARTYSTY:

Studiował na uniwersytecie im. A. Mickiewicza i Akademii Rolni-

czej w Poznaniu (Wydział Leśny), którą ukończył w 1975 roku. W 1982 roku został przyjęty do Związku Polskich Artystów Plastyków. Obecnie członek Stowarzyszenia Polskich Artystów Malarzy i Grafików WIELKOPOLSKA. Otrzymał wiele nagród i wyróżnień oraz Stypendium Ministerstwa Kultury i Sztuki w 1983 r. Miał 40 wystaw indywidualnych i uczestniczył w 62 wystawach zbiorowych w Polsce oraz w galeriach Budapesztu, Wiednia, Berlina i Hamburga.

Cena wywoławcza: 2 000 zł

Estymacja: 4 000 – 6 000 zł

Interesuje mnie teraz świat zobaczony
euklidycko-geometrycznie, który jest
nakładowany dynamitem euforii twórczej
pracy. Polega on na zobaczeniu otoczenia
w zmienionym stanie: kamyki, gruz, klaki
zniszczonej roślinności itd, nabierają
wyglądu czegoś żyjącego, następują
przemiany płaskości w przestrzenność
lub odwrotnie i to co dla nas jest
logiczne staje się dziwaczne

H. Stażewski
1987

62

Henryk Stażewski

(1894 Warszawa – 1988 Warszawa)

NOTATKA ARTYSTYCZNA, 1987 R.

tusz/papier, 10 x 12,5 cm

sygnowany i datowany p. d.: 'H. Stażewski | 1987'

BIOGRAM ARTYSTY:

W latach 1913–1919 studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie. We wczesnym okresie twórczości malował martwe natury. W 1923 roku uczestniczył w Wystawie Nowej Sztuki w Wilnie,

inicjującej polski ruch konstruktywistyczny. Był jednym z założycieli awangardowego ugrupowania Blok Kubistów, Suprematystów i Konstruktywistów (1924-26) oraz, kontynuujących jego założenia programowe, grup Praesens (1926-29) i „a.r.” (1929-36). Był ważną postacią światowej awangardy, członkiem międzynarodowych ugrupowań Cercle et Carre (od 1930 r.) oraz „Abstraction – Creation” (od 1931). Uczestniczył w wystawach na całym świecie: Centre George Pompidou – Paryż, Royal Academy – Londyn, MOMA – Nowy Jork i w wielu innych.

Cena wywoławcza: 2 000 zł

Estymacja: 3 000 – 5 000 zł

63

Erazm Ciołek

(ur. 1937 r., Łódź)

ROZDROŻE, 1981 R.

fotografia czarno-biała, brom/papier, 39,2 x 28,3 cm (w świetle passe-partout)

LITERATURA:

Erazm Ciołek, „POLSKA SIERPIEŃ 1980 – SIERPIEŃ 1989”, Editions Spotkania Warszawa 1990, reprodukcja na stronie przedtytułowej.

BIOGRAM ARTYSTY:

Fotoreporter, członek ZAiKS-u i ZPAF, oraz Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich. W latach 1965–1970 był pracownikiem Polskiej Agencji Prasowej i Centralnej Agencji Fotograficznej, w latach 1971–1976 „Polityki”. Członek „NSZZ „Solidarność”, twórca serwisu fotograficznego „Nowej”, w latach 1984–1989 był autorem serwisu zdjęciowego Przeglądu Wiadomości Agencyjnych. Po upadku komunizmu współpracował z redakcjami „Gazety Wyborczej”,

„Nowego Świata” i „Spotkań”. W latach 80. XX wieku był jednym z czołowych fotoreporterów rejestrujących przemiany polityczne i społeczne w Polsce. W 1981 wydał album zawierający 112 zdjęć strajkujących robotników Stoczni Gdańskiej. W stanie wojennym dokumentował spotkania działaczy opozycji, manifestacje „Solidarności”, pielgrzymki Jana Pawła II do Polski, niezależne wystawy plastyczne, życie parafii Św. Stanisława Kostki, w której pracował ks. Jerzy Popiełuszko. Wykonał pokazywaną w całej Polsce serię zdjęć podczas pogrzebu warszawskiego maturzysty, Grzegorza Przemyka, zamordowanego przez Milicję Obywatelską w maju 1983 r. Był autorem zdjęć między innymi: Zbigniewa Bujaka, Bronisława Gremka, Andrzeja Gwiazdy, Wojciecha Jaruzelskiego, Jacka Kuronia, Witolda Lutosławskiego, Tadeusza Mazowieckiego, Adama Michnika, Kazimierza Orłosa, Anny Walentynowicz, oraz kardynała Stefana Wyszyńskiego. W 1989 był jednym z fotografów, którzy przygotowali wspólne zdjęcia kandydatów „Solidarności” w wyborach do Sejmu z Lechem Wałęsą.

Cena wywoławcza: 2 000 zł

Estymacja: 3 000 – 5 000 zł

64

Aharon Avni

(1906 Jekaterinosław – 1951 Tel Awiw)

MARTWA NATURA Z DZBANKAMI

akwarela/papier, 30,5 x 22 cm

sygnowany p. g.: 'A Avni' (w języku hebrajskim)

Cena wywoławcza: 1 000 zł

Estymacja: 2 000 – 3 000 zł

65

Hanna Ben Dov

(1919 Jerozolima - 2008 Paryż)

KOMPOZYCJA ABSTRAKCYJNA

olej/plótno, 64,5 x 99,5 cm
sygnowany p. g.: 'BEN DOV'

ODWROCIE:

papierowa naklejka ze składu przyborów malarskich w Tel Awiwie

BIOGRAM ARTYSTY:

Hanna Ben Dov urodziła się w rodzinie znanego izraelskiego fo-

tografika. Początkowo studiowała w jerozolimskiej Bezalel, później studia artystyczne kontynuowała w Londynie, w Camberwell College of Arts. Po studiach przeprowadziła się do Paryża, gdzie z przerwami mieszkała do końca życia. Debiutowała na paryskiej wystawie w 1948 roku, uczestniczyła także w pierwszym Biennale Sztuki Francuskiej w 1951 roku. Malowała przede wszystkim kompozycje abstrakcyjne. Obrazy artystki znajdują się w licznych kolekcjach prywatnych oraz m.in. w zbiorach muzeum narodowego w Tel Awiwie i Rockefeller Museum w Nowym Jorku.

Cena wywoławcza: 1 000 zł

Estymacja: 3 000 – 5 000 zł

66

Wiktor Jerzy Jędrzejak

(ur. 1956 r., Kalisz)

TRZY NACZYNIA, 1996 R.

olej/plótno naklejone na płytę pilśniową, 34,5 x 34 cm
sygnowany i datowany p. d.: '96 W. J. Jędrzejak'

BIOGRAM ARTYSTY:

Studiował w WSP w Częstochowie. Brał udział w blisko 100 wy-

stawach zbiorowych m.in. we Wrocławiu, Toruniu, Bielsku-Białej, Ostrowie Wlkp., Syros (Grecja) i w Nowym Jorku. Ma na swoim koncie 26 wystaw indywidualnych m. in. w Nowym Jorku, Berlinie, Heerenveen, Hamm, Heerhugooward, Aichach, Warszawie, Tokio, Poznaniu, Łodzi, Kaliszu, Ostrowie Wlkp. Laureat dwudziestu jeden malarskich konkursów ogólnopolskich. Poszukiwacz starych przedmiotów i ukrytego w nich czasu.

Cena wywoławcza: 1 000 zł

Estymacja: 3 000 – 5 000 zł

67

Sylwester Łachacz

(ur. 1955 r., Poznań)

„ZGUBNY NAŁÓG PALENIA PAPIEROSÓW”, 1994 R.

olej/plótno, 102 x 171 cm

sygnowany i datowany p. d.: '31 maj 94 | (gmerk autorski)'

ODWROCIE:

opis autorski na odwrociu

Cena wywoławcza: 2 000 zł

BIOGRAM ARTYSTY:

W 1982 uzyskał Dyplom Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu w pracowni prof. Izabelli Gustowskiej i prof. Włodzimierza Dudkowiaka. Zajmuje się malarstwem i rysunkiem.

Estymacja: 3 000 – 6 000 zł

68

Horst Janssen

(1929 Hamburg – 1995 Oldenburg)

„ERGO”

offset/papier, 65,5 x 65,5 cm
sygnowany ołówkiem p. d.: 'HJ'

BIOGRAM ARTYSTY:

Horst Janssen był wybitnym niemieckim rysownikiem, plakacystą, grafikiem i ilustratorem. Janssen studiował u Alfreda Mahlau'a szkole pejzażowej w Hamburgu. Zadebiutował rysunkami opubli-

kowanymi w tygodniku „Die Zeit” w 1947 roku. Pierwsza wystawa retrospektywna grafik i rysunków artysty odbyła się w 1965 roku w Hanowerze. W 1966 roku otrzymał nagrodę Edwina Scharffa. Uczestniczył w wielu międzynarodowych wystawach. W 1968 roku jego prace graficzne zdobyły główną nagrodę na Biennale w Wenecji, a w 1977 roku jego prace wystawiane były na Documenta VI w Kassel. W rodzinnym mieście artysty, w Oldenburg, znajduje się muzeum poświęcone w całości twórczości artysty oraz przechowujące pamiątki po nim.

Cena wywoławcza: 600 zł

Estymacja: 800 – 1 500 zł

Horst Janssen

(1929 Hamburg – 1995 Oldenburg)

„MERKBLAM“

offset/papier, 79 x 43,5 cm
sygnowany ołówkiem p. d.: 'HJ'

Cena wywoławcza: 600 zł

Estymacja: 800 – 1 500 zł

69

Horst Janssen

(1929 Hamburg – 1995 Oldenburg)

„GEDINTE“

offset/papier, 72 x 34,5 cm
sygnowany ołówkiem p. d.: 'HJ'

Cena wywoławcza: 600 zł

Estymacja: 800 – 1 500 zł

70

1. Oferta aukcyjna

Przedmiotem aukcji są dzieła sztuki lub inne obiekty kolekcjonerskie oddane do sprzedaży komisowej przez komitentów lub stanowiące własność Domu Aukcyjnego. Zgodnie z oświadczeniami komitentów powierzone obiekty stanowią ich własność bądź też komitenci mają prawo do ich rozporządzania, a ponadto, nie są one objęte jakimkolwiek postępowaniem sądowym i skarbowym, są wolne od zajęcia i zastawu oraz innych ograniczonych praw rzeczowych, a także jakichkolwiek roszczeń osób trzecich. Dom Aukcyjny zapewnia fachową wycenę, rzetelny opis katalogowy powierzonego do sprzedaży obiektu, a także pokrywa koszty jego ubezpieczenia. Aukcja jest prowadzona zgodnie z polskimi przepisami prawnymi przez osobę upoważnioną po stronie Domu Aukcyjnego zwaną dalej Aukcjonerem. Aukcjoner ma prawo do dowolnego rozdzielania lub łączenia obiektów oraz do ich wycofania z licytacji bez podania przyczyn. Opisy zawarte w katalogu aukcji mogą być uzupełnione lub zmienione przez Aukcjonera lub osobę przez niego wskazaną przed rozpoczęciem licytacji. Dom Aukcyjny zapewnia, że opisy katalogowe obiektów wystawionych na aukcji wykonane zostały w najlepszej wierze z wykorzystaniem doświadczenia i wiedzy fachowej pracowników Domu Aukcyjnego oraz współpracujących z Domem Aukcyjnym ekspertów.

2. Osobisty udział w aukcji

Do uczestnictwa w licytacji upoważniają tabliczki z numerami aukcyjnymi, które można otrzymać przy stanowisku rejestracyjnym po wypełnieniu formularza udziału w aukcji. Pracownik Domu Aukcyjnego dokonujący rejestracji ma prawo poprosić o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy). Bezpośrednio po zakończeniu aukcji należy zwrócić tabliczkę z numerem aukcyjnym, a w przypadku zakupu odebrać potwierdzenie zawartych transakcji.

3. Licytacje w imieniu klienta

Dom Aukcyjny może reprezentować klienta na podstawie „zlecenia licytacji”. Formularz zlecenia dostępny jest w katalogu (na ostatnich stronach), w siedzibie Domu Aukcyjnego oraz na stronie internetowej http://www.desa.pl/assets/files/formularze/zlecenie_licytacji.pdf. W przypadku zlecenia licytacji z limitem Dom Aukcyjny dokłada wszelkich starań, by klient zakupił obiekt w możliwie najniższej cenie, nie niższej jednak niż cena gwarancyjna. Jeśli limit jest niższy niż cena gwarancyjna zostaje zawarta transakcja warunkowa. Formularz należy przesyłać faksem, pocztą, e-mailem lub zostawić osobiście w siedzibie Domu Aukcyjnego najpóźniej na dwie godziny przed rozpoczęciem licytacji. Wraz z formularzem klient powinien przesyłać fotokopię dokumentu tożsamości w celach koniecznych do realizacji zlecenia licytacji. Dane osobowe klienta są informacjami poufnymi i pozostają do wyłącznej wiadomości Domu Aukcyjnego. O ile klient nie zażyczy sobie inaczej, rachunek za zawarte transakcje zostanie przesłany na adres podany przez klienta na formularzu.

4. Licytacje telefoniczne

Klienci, którzy chcą licytować przez telefon, powinni przesyłać zlecenia najpóźniej na jeden dzień przed dniem aukcji. Pracownicy Domu Aukcyjnego połączą się z klientem przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za brak możliwości wzięcia udziału w licytacji telefonicznej w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym przez klienta numerem telefonu. Za wyjątkiem opłaty aukcyjnej z tytułu licytacji telefonicznych Dom Aukcyjny nie pobiera żadnych dodatkowych opłat. Dom Aukcyjny zastrzega, że może rejestrować i archiwizować rozmowy telefoniczne z klientem, o których mowa powyżej.

5. Przebieg aukcji

O wysokości postąpienia decyduje Aukcjoner podając postąpienia wedle tabeli postąpień dla poszczególnych

przedziałów cenowych, którą umieszczono na końcu regulaminu. W zależności od przebiegu aukcji, Aukcjoner może wedle własnego uznania zdecydować o innej wysokości postąpienia. Zakończenie licytacji obiektu następuje w momencie uderzenia młotkiem przez Aukcjonera i jest równoznaczne z zawarciem umowy sprzedaży między Domem Aukcyjnym a licytantem, który zaoferował najwyższą kwotę. W razie zaistnienia sporu w trakcie licytacji, Aukcjoner rozstrzyga spór lub ponownie przeprowadza licytację obiektu. Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do licytowania jedynie wcześniej zgłoszonych przez uczestników aukcji obiektów. W sytuacji takiej numery obiektów są przed aukcją zgłaszane do Aukcjonera. Aukcja jest prowadzona w języku polskim, jednak na życzenie uczestnika aukcji niektóre spośród licytacji mogą być równolegle prowadzone w języku angielskim i niemieckim. Prośby takie powinny być składane najpóźniej na godzinę przed aukcją wraz z informacją, których obiektów dotyczą. Licytacja odbywa się w tempie 60–100 obiektów na godzinę.

6. Cena wywoławcza

Cena wywoławcza zamieszczona w katalogu pod opisem obiektu jest kwotą od której rozpoczyna się licytacja. Obiekty licytowane są w górę, tzn. licytacja może zakończyć się na kwocie wyższej niż cena wywoławcza lub równej tej kwocie.

7. Estymacja

Podana w katalogu estymacja jest szacunkową wartością określoną przez Dom Aukcyjny. Zakończenie licytacji w przedziale estymacji lub powyżej górnej estymacji jest transakcją ostateczną. Zakończenie licytacji poniżej dolnej estymacji może być transakcją warunkową (patrz punkt 9).

8. Cena gwarancyjna

Dla każdego obiektu Dom Aukcyjny ustala cenę gwarancyjną. Jej wysokość jest informacją poufną. Kwota ta mieści się pomiędzy ceną wywoławczą a dolną estymacją. Jeżeli w drodze licytacji cena gwarancyjna nie zostanie osiągnięta, zakończenie licytacji skutkuje zawarciem transakcji warunkowej, co zostaje ogłoszone przez Aukcjonera.

9. Transakcje warunkowe

Dom Aukcyjny dopuszcza zawieranie transakcji warunkowej. Transakcja taka dochodzi do skutku pod warunkiem akceptacji wylicytowanej ceny przez właściciela obiektu. Zawarcie transakcji warunkowej jest traktowane jako prawnie wiążąca oferta nabycia obiektu po cenie wylicytowanej. Dom Aukcyjny zobowiązuje się w negocjować z właścicielem obiektu możliwość obniżenia ceny do kwoty wylicytowanej. Jeśli negocjacje nie przyniosą pozytywnego skutku w czasie pięciu dni roboczych od dnia aukcji, obiekt uznaje się za niesprzedany. Dom Aukcyjny zastrzega sobie prawo do przyjmowania po aukcji ofert równych cenie gwarancyjnej na obiekty wylicytowane warunkowo. W przypadku otrzymania takiej oferty od innego oferenta Dom Aukcyjny informuje o tym fakcie klienta, który wylicytował warunkowo. Klient ma prawo w takim wypadku do podniesienia swojej oferty do ceny gwarancyjnej i przysługuje mu pierwszeństwo w zakupie obiektu. Jeśli nie podniesie swojej oferty do ceny gwarancyjnej, transakcja warunkowa zostaje unieważniona a obiekt może zostać sprzedany drugiemu oferentowi po cenie gwarancyjnej.

10. Opłata aukcyjna i podatek VAT

Do kwoty wylicytowanej Dom Aukcyjny dolicza opłatę aukcyjną w wysokości 15%. Kwota wylicytowana wraz z opłatą aukcyjną zawiera podatek od towarów i usług VAT. Opłata obowiązuje również w sprzedaży poaukcyjnej, w przypadku gdy obiekt nie został sprzedany na aukcji. Dom Aukcyjny wystawia faktury VAT marża.

11. Płatności

Kupujący jest zobowiązany do zapłaty należności za wylicytowane obiekty w terminie 10 dni od dnia

aukcji. Dom Aukcyjny będzie uprawniony do naliczenia odsetek ustawowych za okres opóźnienia w zapłacie. Dom Aukcyjny przyjmuje następujące formy płatności: Gotówka: PLN – wszystkie transakcje zawierane są w polskich złotych. Inne waluty – na specjalne życzenie po wcześniejszym uzgodnieniu, Dom Aukcyjny może przyjąć wpłatę w: euro, dolarach albo funtach brytyjskich. Przeliczenie będzie następowało po dziennym kursie kupna waluty Banku BPH pomniejszonym o 3%. Karty Kredytowe: Dom aukcyjny akceptuje następujące karty kredytowe: MasterCard, VISA, Maestro, VISA electron

Przelew bankowy na rachunek:

DESA UNICOM SP. Z O. O.

ul. Marszałkowska 34-50, 00-554 Warszawa

Bank BPH Spółka Akcyjna

03 1060 0076 0000 3200 0131 9366

12. Odstąpienie od umowy

W razie opóźnienia nabywcy w zapłacie, Dom Aukcyjny po bezskutecznym upływie dodatkowo wyznaczonego terminu na zapłatę, może odstąpić od umowy z nabywcą.

13. Przejście własności obiektu

Własność wylicytowanego obiektu przechodzi na nabywcę z chwilą zapłaty pełnej ceny powiększonej o opłatę aukcyjną.

14. Odbiór obiektów

Odbiór wylicytowanych obiektów jest możliwy po dokonaniu pełnej zapłaty i powinien nastąpić w terminie do 10 dni od daty aukcji. W innych przypadkach przechowywanie i dostarczenie przedmiotów odbywa się na koszt i ryzyko nabywcy.

15. Reklamacje

Wszelkie możliwe reklamacje będą rozpatrywane zgodnie z przepisami prawa polskiego. Reklamację z tytułu niezgodności towaru z umową można zgłosić w ciągu jednego roku od wydania obiektu. Wobec osób nie będących konsumentami Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za ukryte wady fizyczne oraz wady prawne zakupionych obiektów.

14. Obowiązujące przepisy prawa

Dom Aukcyjny przypomina, że zgodnie z przepisami:

- ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 162 poz. 1568) – wywóz określonych obiektów poza granice kraju wymaga zgody odpowiednich władz,
- ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 1997 r. Nr 5, poz. 24, z późn. zm.) – muzea rejestrowane mają prawo pierwokupu zabytków bezpośrednio na aukcji za kwotę wylicytowaną powiększoną o opłatę aukcyjną,
- ustawy z dnia 16 listopada 2000 r. o przeciwdziałaniu wprowadzaniu do obrotu finansowego wartości majątkowych pochodzących z nielegalnych lub nieujawnionych źródeł oraz o przeciwdziałaniu finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2000r. Nr 116, poz. 1216 z późn. zm.) – Dom Aukcyjny jest zobowiązany do zbierania danych osobowych nabywców dokonujących transakcji w kwocie powyżej 15 tysięcy euro.

TABELA POSTĄPIEŃ

cena	postąpienie
0 – 1 000	50
1 000 – 2 000	100
2 000 – 5 000	200
5 000 – 10 000	500
10 000 – 20 000	1 000
20 000 – 70 000	2 000
70 000 – 200 000	5 000
ponad 200 000	10 000

BO PRAWO TO SZTUKA

Kancelaria Radcy Prawnego
Małgorzaty Sobol
ul. Piękna 68

00-672 Warszawa
+48 (22) 628 04 44
www.sobol.com.pl

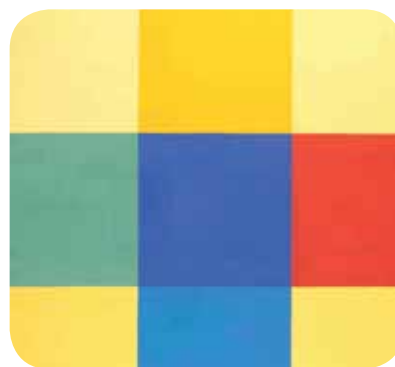
Kancelaria Radcy Prawnego
Małgorzaty Sobol

Aukcja Dzieł Sztuki
14 czerwca 2012

Aukcja Sztuki Współczesnej
14 czerwca 2012

Aukcja Młodej Sztuki
19 czerwca 2012

Zapraszamy na najbliższe aukcje

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Marszałkowska 34/50, 00-554 Warszawa
tel. 22 584 95 35, www.desa.pl

Jerzy Nowosielski

27 kwietnia – 26 maja 2012

Wystawa połączona ze sprzedażą

Salon Wystawowy Marchand, Warszawa, Pl. Konstytucji 2
poniedziałek – piątek w godzinach od 11 do 19
sobota w godzinach od 11 do 16

Aukcja Bizuterii

22 maja 2012, godz. 19

Wystawa obiektów aukcyjnych 10–22 maja 2012

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Marszałkowska 34-50, Warszawa
www.desa.pl

Aukcja Młodej Sztuki

19 czerwca 2012, godz. 19

Wystawa obiektów aukcyjnych 12–19 czerwca 2012

Dom Aukcyjny Desa Unicum
ul. Marszałkowska 34-50, Warszawa
www.desa.pl

A person wearing a white dress shirt and a black apron is holding a large, ornate gold frame. The frame is empty and contains text. The person is also wearing white gloves.

Ubezpieczenia

DZIEŁ SZTUKI

DZIEŁ SZTUKI

MARIANNA OTMIANOWSKA: ubezpieczenia@desa.pl, +48 664 981 459

Dom Aukcyjny i Galeria Desa Unicum
Ul. Marszałkowska 34-50, Warszawa
www.desa.pl

¿ Jadłeś w Venezii?

Zapraszam do mojej Venezii.

mopole Gessler

Lama Gold[®] turboindukcja

naczynia nowej generacji

www.turboindukcja.pl

patented technology

Lama Gold

pościel wełniana

ekscytująca strona życia

komfortowa strona snu...

DESA UNICUM Sp. z o. o.
ul. Marszałkowska 34-50
00-554 Warszawa
tel.: 22 584 95 25
faks: 22 584 95 26
e-mail: biuro@desa.pl

Aukcja Fundacji Signum
29 maja 2012, godz. 19

Zlecenie licytacji lub licytacja telefoniczna to proste sposoby wzięcia udziału w aukcji, które nie skutkują żadnymi dodatkowymi kosztami dla Nabywcy.

Zlecenie musi być dostarczone (osobiście, pocztą, faksem lub e-mailem) do siedziby Domu Aukcyjnego nie później niż 24 godziny przed rozpoczęciem licytacji.

Prosimy czytelnie wypełnić formularz, by uniknąć ewentualnych pomyłek

IMIĘ _____ NAZWISKO _____

ADRES (miasto, ulica, nr domu, nr mieszkania, kod pocztowy) _____

NR DOKUMENTU TOŻSAMOŚCI _____

TELEFON _____ FAKS _____

E-MAIL _____ NIP (DLA FIRM) _____

Przed przyjęciem zlecenia licytacji, pracownik Domu Aukcyjnego ma prawo prosić o podanie pełnych danych osobowych oraz o dokument potwierdzający tożsamość osoby rejestrowanej (dowód osobisty, paszport, prawo jazdy; w przypadku zleceń przesyłanych emailem, pocztą lub faksem: w formie kserokopii lub skanu tego dokumentu).

PROSZĘ O LICYTACJĘ NASTĘPUJĄCYCH POZYCJI:

NR KAT.	AUTOR, TYTUŁ	MAKSYMALNA OFEROWANA KWOTA (BEZ OPŁATY AUKCYJNEJ) LUB LICYTACJA TELEFONICZNA

Zlecenie licytacji z limitem

Podanie przez Klienta limitu licytacji jest informacją ściśle poufną. Dom Aukcyjny będzie reprezentował w licytacji Nabywcę do podanej kwoty, gwarantując jednocześnie nabycie obiektu za najniższą możliwą kwotę. Dom Aukcyjny nie przyjmuje zleceń bez górnego limitu. W przypadku zaistnienia kilku zleceń w tej samej wysokości, Dom Aukcyjny będzie reprezentował Klienta, którego zlecenie zostało złożone najwcześniej. Zgadzam się na podniesienie oferowanej kwoty o% w przypadku wystąpienia innego zlecenia o tej samej wysokości.

Zlecenie telefoniczne

W przypadku zlecenia licytacji telefonicznej prosimy o podanie numeru telefonu aktualnego w czasie aukcji. Pracownicy Domu Aukcyjnego połączą się z Państwem chwilę przed rozpoczęciem licytacji wybranych obiektów. Dom Aukcyjny nie ponosi odpowiedzialności za niemożliwość wzięcia udziału w przypadku problemów z uzyskaniem połączenia z podanym numerem.

Numer telefonu do licytacji _____

Należność za zakupiony obiekt

- Wpłacę na konto bankowe
Bank BPH Spółka Akcyjna 03 1060 0076 0000 3200 0131 9366
 Wpłacę w kasie firmy (poniedziałek-piątek w godz. 11 – 19)

Faktura

- Proszę o przekazanie informacji zawartych w transakcjach:
 Telefonicznie faksem listownie e-mailem
 Proszę o wystawienie faktury VAT bez podpisu odbiorcy

Ja niżej podpisany/-a oświadczam, że:

- 1) zapoznałem/-am się i akceptuję warunki Regulaminu Aukcji organizowanej przez Dom Aukcyjny Desa Unicum opublikowanego w katalogu aukcyjnym,
- 2) zobowiązuje się do zrealizowania zawartych transakcji zgodnie z Regulaminem Aukcji, w szczególności do zapłacenia wylicytowanej kwoty powiększonej o opłatę aukcyjną w terminie 5 dni od daty aukcji
- 3) wszelkie dane zawarte w niniejszym formularzu są prawdziwe i zgodne z moją najlepszą wiedzą. W przypadku zatajenia lub podania nieprawdziwych danych Desa Unicum nie ponosi odpowiedzialności
- 4) wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych w celach koniecznych do realizacji niniejszego zlecenia oraz w celach marketingowych zgodnie z ustawą z 29.08.1997r. o ochronie danych osobowych, przez Desa

- Unicum oraz podmioty, których akcjonariuszem lub udziałowcem jest lub będzie Desa Unicum,
- 5) wyrażam zgodę na przesyłanie katalogów wydawanych przez Desa Unicum a także przesyłanie drogą elektroniczną informacji handlowych, przez Desa Unicum oraz podmioty, których akcjonariuszem lub udziałowcem jest lub będzie Desa Unicum,
- 6) zostałem poinformowany, że administratorem moich danych osobowych jest Desa Unicum sp. z o.o. oraz że przysługuje mi prawo wglądu do treści swoich danych oraz prawo do ich poprawienia,
- 7) dane osobowe podane w niniejszym formularzu nie będą nikomu udostępniane, z wyjątkiem wypadków obowiązkowego udzielania informacji określonych w przepisach ustaw.

Prosimy o podpisanie zlecenia.

IMIĘ I NAZWISKO _____

DATA I PODPIS _____

index

a

Aberdam Alfred 8, 9, 15, 16

Adamczyk Witold 45, 46

Adler Jankiel 4

Avni Aharon 64

b

Behrmann Abraham 18

Ben Dov Hanna 65

Boznańska Olga 5

c

Chagall Marc 24, 25

Cierniewski Marek 61

Ciołek Erazm 63

Cividalli Piero 39, 40

f

Fijałkowski Stanisław 41

g

Gierowski Stefan 49

Gottlieb Leopold 1, 2

h

Hiller Karol 34

j

Janssen Horst 68, 69, 70

Jędrzejak Wiktor J. 66

k

Kahn Leo 6, 7

Kałucki Jerzy 47, 48

Kantor Tadeusz 38, 42, 44

Kapelyan Joseph 50, 51, 53

Kokoschka Oscar 12

Kotowicz Paweł 56, 57

Kramszyk Roman 14

ł

Łachacz Sylwester 67

m

Makowski Tadeusz J. 10, 11

Marczyński Adam 55

Matuszewski Janusz 58, 59

Miro Joan 13

n

Neogrady Laszlo 29

Nowacki Dariusz 60

Nowosielski Jerzy 36, 37, 43

p

Pochwański Kazimierz 23

r

Rutstein Władimir A. 30, 31, 32, 33

s

Stażewski Henryk 35, 52, 54, 62

t

Tepler Samuel 19, 20, 21, 22

v

Vittorini Umberto 3

Citigold

Sztuka finansowych wyborów

Właściwy wybór jest sztuką, szczególnie w świecie finansów. W ramach Konta Citigold dajemy Ci do wyboru liczne przywileje, m.in. z zakresu rynku sztuki. To bezpłatne fachowe analizy, 30% zniżki na usługę katalogowania zbiorów oraz bezpłatna jednorazowa pełna wycena – oferowane przez DESA Unicum.

Wybierz Konto Citigold z kartą „Korzyści i Przywileje”

www.citigold.pl

citi handlowy

Wydawca DESA UNICUM Sp. z o.o. Redakcja ul. Marszałkowska 34–50 • 00-554 Warszawa
biuro@desa.pl • Aukcja dzieł sztuki • ISBN 978-83-63230-08-1 • Nakład 2 500 egzemplarzy

konto Bank BPH SA 03 1060 0076 0000 3200 0131 9366 • NIP 525-00-04-496

Koncepcja graficzna Monika Wojnarowska • Opracowanie graficzne Activa Studio Adam Bremer • Zdjęcia Marcin Koniak

Patron honorowy aukcji

citi handlowy

 SIGNUM
F O U N D A T I O N

cena: 29 zł (z 5% VAT)

9 788363 230081